

Kot ponavadi se tudi tokrat zahvaljujemo fantom iz računalniškega kabineta, kajti njihova potrpežljivost je brezmejna. Še posebna zahvala gre gospodu Alešu, ki nam velikodušno dovoljuje uporabo in porabo tiskalnikov in papirja, ter gospodu Stanetu, ki nam je dal genialno idejo za uvodnik. Hvala lepa!

Zahvaljujemo se tudi vsem ostalim, ki nas podpirajo in spodbujajo pri delu! Hvala!

Za akademike

Značilna Uroševa tematika... 6.

Nedeljskih 60, 000

Kako se znebiti nadležnežev... 10

Naš in vaš šolski radio

Šolski medij, ki je v težavni začetni fazi 13

Sokolovo oko

Vsi slovenski grafiti na dveh straneh 15

Vse manj je dobrih gostiln

Razočaranja si sledijo drugo za drugim 17

Kje ste, gimnazijci?

Začenjamo z novo rubriko "ŠIMFANJA". Tole je prvi poskus... 19

Raznorazna šimfanja

Rubrika se je prijela... 20-23

Hura, ni vse kaviar

Gremo se modernistov... 25

Drogirajoči se klovn

Zver in lepotica 26

Pozdravljen-a (nič bolan-a po domače)

Pismo, ki je obkrožilo svet 27

Literarni kotiček

..... 29

Depelka na zrnju graha

O dogodkih v Bosni malo drugače... 38

Biti ali biti lažje, to je nam vprašanje

Greenpeace na pohodu 39

Križanka za Piko Nogavičko

..... 42

Seattle in Grunge v malem

Nekaj podatkov o glasbenem življenju v Seattlu 44

He's Way ali hip, hip Vlado

Vlado Kreslin o SŠC Ptuj 46

Uvodnik

..... 5

Kju Fajf

Trije obuti pujsi in pečeni sir 50

Zadnja stran

Rep je hin, neka live RAP 51

OBRNIMO LIST!

Kot piše v nekem Prešernu:
"STRELE ZMERAJ TOLČEJO V NAJVIŠJE
VRHOVE."

Verjetno se sprašujete, zakaj isti
časopis z drugo ceno. Ni isti! Vzemite
ga v roke in ga držite pokonci 15 minut.
Čutite, kako vam postajajo roke težke
in okorne? To je zato, ker so se
Prebliski zredili za 10 kil. Prosimo za
razumevanje!

S to številko se poslavljamo 4.
letniki, člani uredniškega odbora: Petja
Janžekovič, Anita Kosec in Tadej Toš.
To ne pomeni, da bodo Prebliski umrli,
to pomeni le, da nas je naša vlada
obremenila z zaključnimi izpiti. In ker
smo vsi trije piflari, se moramo počasi
začet piflat! Vemo, da nas boste
pogrešali, vendar se vsaka stvar enkrat
konča.

Ostalim članom uredniškega odbora
želimo srečno Novo Leto in uspešno
delo še naprej!

Pameten mož je dejal: "Leto je spet
naokrog!"

PETJA JANŽEKovič, ANITA KOSEC IN TADEJ TOŠ

Zadnjič

PREBLISKI

GLAVNI IN ODGOVORNI UREDNIK
Simona Gaiser

LEKTORIRANJE
prof. Alenka Plohl

ČLANI UREDNIŠTVA
Anita Kosec, Tadej Toš, Metoda Ciglar,
Damjan Glazer, Barbara Krajnc

NASLOV UREDNIŠTVA
(ga ni; javite se članom uredništva)

Risbe
Sašo Fenos, Franc Požgan, Klavdija
Hrenko, Dominik Bombek, Jelka
Majcen

FOTOGRAFIJE
Polona Majcenovič

RAČUNALNIŠKA GRAFIKA IN STAVLJENJE
Petja Janžekovič

OPREMA ZA STAVLJENJE
MCH 386, Nytech monitor
Aldus PageMaker, Aldus FreeHand

Tisk
Tiskarstvo Vili Polajžer
350 izvodov

Po mnenju Ministrstva za informiranje Republike
Slovenije št. 23/472-92, z dne 17.11.1992, so Prebliski
proizvod informativnega značaja, za katerega se plačuje
5% davek od prometa proizvodov.

Za akademike

Kako smo prišli tja

Slovensko prestolnico obiščem samo vsake toliko časa. Vzrok za tokratni obisk je bila predstavitev najnovejšega borlandovega plemenskega žrebca - Paradox for Windows 1.0. S prijateljem, polnoletnim P.J., sva uporabila ognjenega konja, da naju je pripeljal v belo Ljubljano. Dušo so nama privezali v Dvoru ob Ljubljani. Tako okrepljena sva odkorakala proti ponosu slovenske kulture - CD-ju.

Kaj smo tam delali

Na tem mestu se ne bom razpisal o hostesah (kot običajno), ampak bom preskočil na bistvo stvari. Borland je bil zadnja pomembna softverska firma, ki je trgu ponudila stare produkte v preobleki za Okna. Večina ta velikih je revčke uporabnike posiljevala s skrpucali že za verzijo Windows 3.0. Borland je takrat predstavil en popolnoma nov produkt Object Vision in prevajalnike, ki so skupaj zmazali tudi kodo za Windows, in so premogli tudi integrirana okolja za delo pod Windows. Quattro Pro for Windows smo dočakali pozno jeseni, o Paradoxu pa ni bilo ne duha ne sluha. Oh, lažem!!! Že jeseni so objavljali teste beta verzije Paradoxa za Windowse, ampak res nič več.

Za nepoučene naj povem, da je Paradox program za upravljanje z relacijskimi skladišči podatkov (po slovensko), zunaj naših meja pa bi mu rekli relational data base management system. Paradox je skratka tisti revež,

ki bdi nad vašimi podatki in pazi, da se ti ne razpasejo preveč, da jih ne izgubljate kot pes bolhe in da veste, da se Franček piše Zagožen, Janez pa Bezjak. Da bi ga uporabljali za vodenje dosjejev o sosedih, je malček drag, ampak kot bi rekel gospod Miha Brejc: "Ni ga podatka čez organizirani podatek !!". In verjemite, on je (bil) za te reči prav gotovo najbolj kompetenten.

Ja, malo me je zaneslo v obveščevalno-protiobveščevalne vode, ampak nič ne de. Z zgoraj omenjenim polnoletnim P.J. sva se zrinila v srednjo dvorano CD-ja. Pri tem se je P.J. prerival z mnogo bolj eminentnimi osebami kot jaz. Njegovi žrtvi sta denimo bila g. Primož Gabrijelčič in g. Janez Demšar, gotovo dve najbolj znani osebi slovenske računalniške scene. Po kratkem uvodu g. Tomaža Gornika je vzel miško v roke (dobesedno) angleško govoreči gospod (John ???) in z besedami in dejanji osupnil dvorano. P.J. in jaz sva sedela odprtih ust in izbuljenih oči (in verjemite, nisva bila edina). Vse in res vse efekte je gospod izbežal iz računalnika z miško in njenim desnim gumbom (pritisni desni knof, pa boš dobo obdžekt inšpektorja). V tisti uri in pol demonstriranja ameriške ležernosti in enostavnosti je gospod John ??? narisal (!!!) aplikacijo, ki je prikazovala seznam muzejev, njihovih zbirk in najbolj zanimive eksponate teh zbirk. Fantje, zdaj je čas, da kupite PC-ja, Windowse in Paradox za Windows in vržete vstran tisti rdeči zvezek z naslovi deklet. S Paradoxom si boste naredili

njihov seznam, pa še njihove slike boste dodali zraven.

Sledil je odmor, ki je imel manjšo pomankljivost. Nikjer niso delili banan ali pomaranč. Nikjer ni bilo kolačkov ali steklenic s sokom. Marand, to je bil velik spodrseljaj. Je pa bilo v preddverju na ogled 40 IBM-ovih PS/1. IBM je očitno zaposlil designerje, ki so častilci estetike grdega. Sicer si takšnega designa ne moremo razložiti. S polnoletnim P.J. sva potuhnjeno počakala na konec odmora, nato pa zasedla vsak svojega grdega PC-ja. Vzroka za to sta bila dva:

1. v PC-jih je bil inštaliran Paradox fo Windows in sva želela zadevo stestirati v živo,

2. na tistem koncu hodnika je prodajala knjige mična deklica. Gneča okoli nje je bila nepopisna, ampak dvomim, da zaradi knjig. Tudi njo sva si želela ogledati v živo.

Kaj se nam obeta

Revolucija v svetu PC-jev niso Windowsi. Revolucija so programi, napisani posebej za Windowse. Borlandovi izdelki to nedvomno so, hkrati pa so tudi lep primer, kako izkoristiti vse možnosti okolja Windows. Tudi Microsoftovi programerji si lahko ogledajo nekatere rešitve. Po drugi strani Borlandovi programi vedno stopajo korak pred Windowsi. Spomnite se Windows 3.0. Delovali (no ja) so tudi na XT-jih. Turbo Pascal for Windows in ostali takratni Borlandovi okenski aduti so zahtevali najmanj računalnike AT za 2 Mb pomnilnika.

Ko so nato Windows 3.1 dokončno pospremili XT-je v prepad zgodovine, je Borland predstavil programe nove generacije Quattro Pro for Windows in Paradox for Windows. Oba zahtevata najmanj računalnike s procesorjem 386 in 4 Mb pomnilnika. Govori in piše pa se o novi verziji Windowsow, ki bodo tekli samo še na računalnikih s 386 in boljšimi procesorji. Uporabljali bodo 32-bitne segmente in procesorsko podporo večopravnosti. Dal vam bom zastonj nasvet. Ali kupite računalnik s 386DX procesorjem in taktom 40 MHz zdaj ali pa počakajte, dokler ne bodo na svet privekali prvi računalniki s čipom P5 (famozni naslednik družine 80x86 z nesojenim imenom 80586). Takrat bodo padle cene tudi računalnikom s 486. Če pa bo kateri od proizvajalcev procesorjev izdelal svojo verzijo procesorja 80486, bodo cene zanihale že prej.

Ergo

Začnite obdelovati očeta, naj vam kupi računalnik.

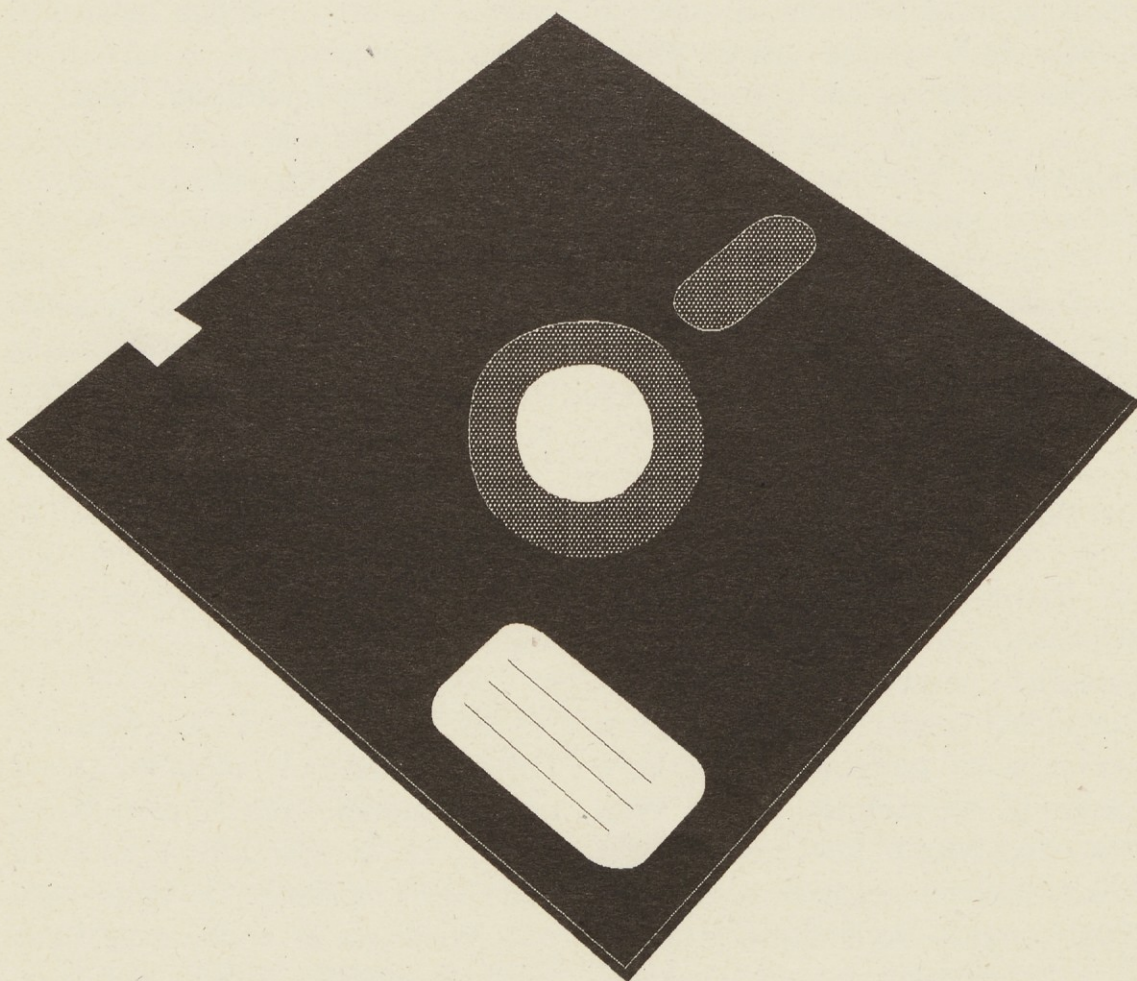
P.S. : Čemu naslov Za akademike? Pojav Paradoxa za Windows bo spravil ob kruh številne ljudi, ki se trudijo z dBase in sorodstvom. Uporabniki bodo želeli aplikacije, ki bodo tekle pod Windowsi in bodo imele temu primeren privlačen izgled. Tukaj bodo v izraziti prednosti tisti, ki bodo znali stvari zavijati v lepši papir. In kdo je za to bolj poklican kot slikarji z akademsko izobrazbo. Verjemite mi, če bi Michelangelo in Rembrandt

živela danes, bi risala z računalnikom. Vsakdanji kruh pa bi si služila s Paradoxom for Windows.

Za tiste, ki si grenite življenje s PC-ji, pa še opozorilo, da je med nami še vedno živ Michelangelov duh (po domače virus), ki se ukvarja z

uničevanjem vsebine trdih diskov. Če ste 6. marca ostali brez trdega diska, se spomnite na avtorja Davida.

UROŠ NOVAK

...

Vas mučijo zaspanost, preutrujenost, nespečnost? Dobrodošli v klubu, bratje in sestre. Če so razlog za vaše težave telefonski klici novopečenih ali bodočih uporabnikov pecejev, si boste morda lahko pomagali s spodaj napisanim. Telefonskih klicev po deveti uri zvečer boste deležni potem, ko se vam bo eno leto doma valjal pece (ali atari ali prijateljica). Postali ste sveta krava. Vsi pazijo, da vas ne bi pohodili ali vam stali na poti. Raje vam izkazujejo pozornost po telefonu ob devetih zvečer. Razlogi takšnih klicev so različni, pogledjmo si nekaj najbolj tipičnih.

Poizvedovanje

Driiin...driin ...

"Dober dan, tu Novakovi, Uroš pri telefonu !"

"Zdravo, Uroš, jaz tu!" (???)

"Mhm, zdravo !?"

"Čuj, jaz bi kupil računalnik, pa ... kak bi reko ... ne vem, kakega naj kupim."

"Aha !" (Neeeeee !)

"Ja, če bi mi ti lahko kaj pomagal?"

"Mrbit ja, mrbit ne. Najprej, koliko denarja naj bi vse skupaj stalo?" (Mogoče ga bo minilo.)

...

...

Se tudi vam dogaja kaj podobnega? Če se, moje simpatije. Za najbolj obupane nekaj receptov za hitro zaključevanje takšnih pogovorov.

"Aja, koliko bi to stalo? Ja sem mislo tak kakih 1500 mark ???"

"Ja, veste, to je zdaj tak, ne. Za to lahko dobite pač spodnji srednji razred pecejev, ker če gledate graf zmogljivost/cena ..."

"Aha, ja, hvala lepa, no. Pa brez zamere."

Ta manever se imenuje kompliciranje. Največkrat se obnese. Zgodi pa se, da naletite na mino (sogovornika s trdim čelom, ki na vsak način želi od vas vedeti, kaj naj nabavi). Takrat je najbolje uporabiti zastraševanje :

...

"Zakaj pa ste se odločili nabaviti računalnik ??"

"Ja, bi mi prav prišel zarad' službe, ne. Sem mislil, da bi načrte risal doma, ne."

"Potem bi verjetno želeli uporabljati AUTO CAD, a ne?" (to povejte prijazno in sladko, da bo sogovornik rekel da)

"Ja, ja."

"No, potem pa rabite najmanj računalnik s 386DX-33Mhz, 8 Mb pomnilnika, 300 Mb trdega diska, SVGA grafiko in NEC 3D monitor. To dobite za 3000 DEM, ampak najbolje je imeti sistem s 486DX2-66Mhz, 32 Mb pomnilnika, 1 Gb trdega diska, TIGA2 grafiko in ustrezen monitor, pa seveda OS/2 2.0. To znese okrog 10000 DEM. Ja, pa AUTO CAD ni zastoj, ne, dodajte še 10000 DEM, a ne."

"Glb, ja hm, no, adijo !"

Če sogovornik še vedno vztraja na

drugi strani žice, potem si je najbolje vzeti čas in odgovoriti na vprašanja. Proti takim ne pomaga nobena finta.

Težave, težaveeee ...

Driiin...driin

...

"Zdravo. Čuj, tu me Quattro Pro nekaj za.....(piip). Ne vem, kaj naj naredim."

"Ja, če bi mi razložil, kaj te za.....(piip), bi mogoče lahko kaj pomagal?" (Nič ne razlagaj!!)

"Glej, mam označen blok celic, notri so vpisane same enke. Mu rečem, naj jih sešteje, pa mi trotl narobe izračuna. Mam označenih deset celic, on pa mi izračuna 10.0 ?"

"????!!!!!!" (Šlampasti programerji)

"Čuj, tu ni pomoči, je hrošč v programu. Sem bral v zadnjem Nedeljcu, da imajo tudi drugi probleme."

...

...

Če vas kličejo zaradi takšnih in podobnih zapletov, se je najbolje izgovoriti na hrošče v programih (beri napake v programih). Pri tem se sklicujte, da ste to prebrali v neki reviji. V kategorijo revij, ki jih je pametno navajati pri takšnih argumentih, sodijo Delo, Slovenske novice, Večer, 7D, Monitor, Programer ... V tisto drugo pa Kaj in podobne. Seveda pa lahko kličočega tudi prestrašite :

"Kateri program, si rekel, da ti dela probleme ?" (Čakaj, pacek!!)

"Ja, Quattro Pro."

"Ja, saj potem bi pa rešitev morala biti opisana v priročniku."

"Ja, mogoče, ne, samo jaz mam program, ki sem ga neki pluno."

"A, tak je to. Veš, sem slišal, da trenutno inšpektorji preverjajo licence programov, ki jih majo uporabniki inštalirane. Posebej gledajo na Quattro Pro."

"Joj, te ga bom pa takoj zbrisal."

"Ja no, če misliš, da je tak boljše." (Ti samo daj!)

Tudi to je primer zastraševanja. Obstaja pa še ena možnost za določanje krivca. Virusi !!! Pripisete jim lahko skoraj vse razen naslednjih stvari :

- trdi disk, ki je še pred eno uro bil montiran v ohišju, je izginil. Za te stvari je bolje okriviti soseda ali pa trgovca. Po želji.

- tiskalnik noče in noče tiskati. Svetujte, da naj tiskalnik priklopijo na omrežje...

Predlog za zmenek

Takšnih klicev se nikar ne branite. Sogovornici(ku) posvetite vso pozornost in se potrudite, da najdete skupno rešitev.

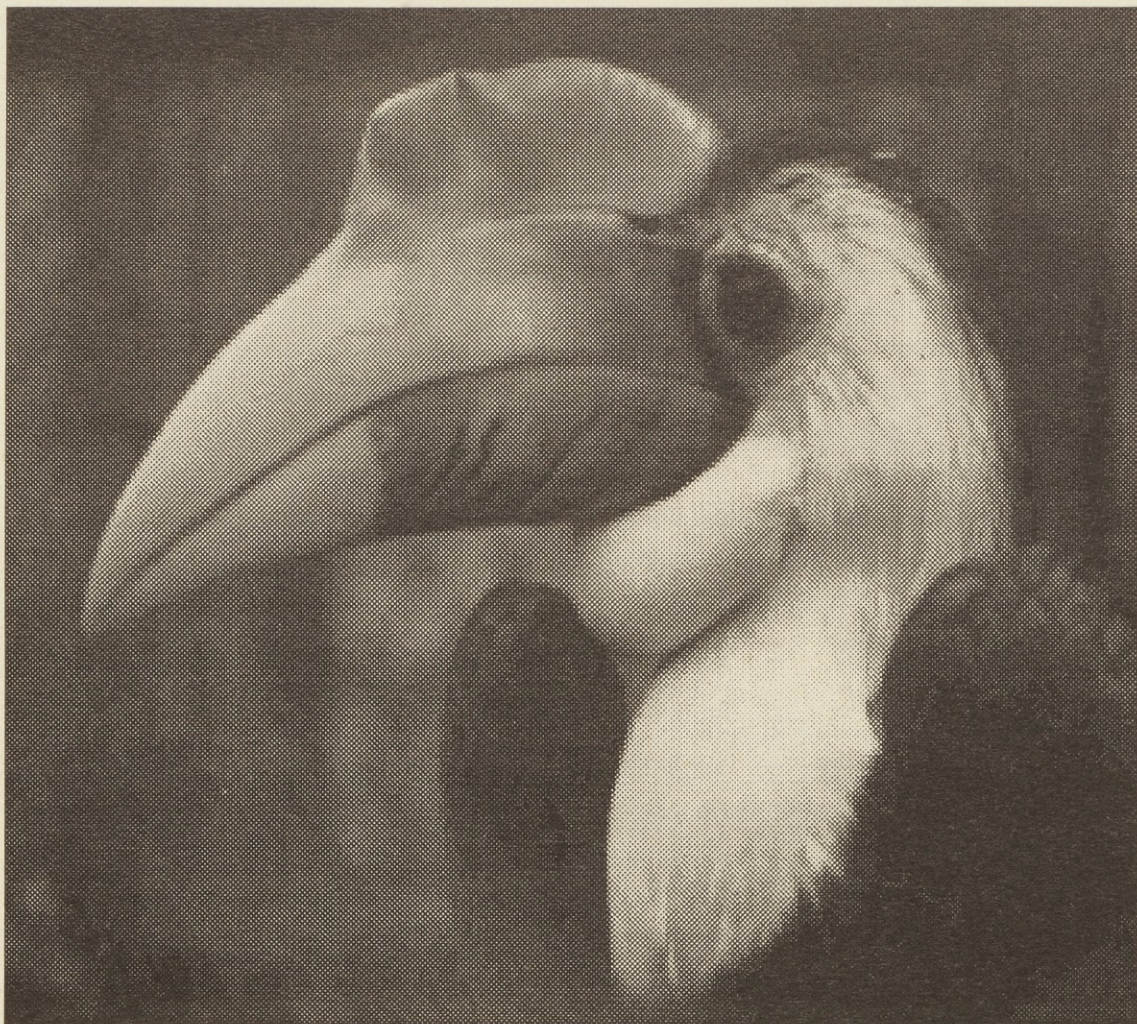
Za obupane

Če vam radovedni (obupani, zaskrbljeni) uporabniki ne dajo miru, potem priporočam naslednje ukrepe :

- po 8. uri izklopite telefon
- zaklepajte se v stanovanje

- ne odpirajte vrat neznancem avto in družino ter odpotujte na
- in ne dajajte miloščine, lahko se Karibe.
vam maščuje.
V skrajni sili pa prodajte stanovanje,

UROŠ NOVAK

JANEZ ZMAZEK - ŽAN (DON MENTONY BAND)

Naš in vaš ŠOLSKI RADIO

Najprej tole: ne nameravam peti hvalnice drugemu, prav tako mini šolskemu mediju. Ker pa le ni namenjen sam sebi, se mi zdi dobro, da vam ga predstavim. Za pomoč sem prosila dve radijski duši; Mitja Muršiča in Dejana Baboska. Tako sem dobila podatke iz prve roke, pa še k vam so prišli čisto sveži (če zanemarimo čas tiska in prodaje).

PREBLISKI: Kdo je dal idejo za šolski radio, kakršen je sedaj?

D.B.: Ideja je bila moja, nisem pa na radiu sam.

M.M.: Ata Dejan, odgovorni urednik, je k sodelovanju povabil še mene in Damirja Pečnika.

(op. ob "odg. urednik" je Dejan rekel, da so to vsi trije, Mitja pa je na to mesto postavil le Dejana.

D.B. in M.M.: Saj to ni prvi šolski radio, je bil tudi že prej. Samo malo bolj resen je bil, saj so pripravljali tudi literarne prispevke.

P.: Marsikoga, tudi mene, zanima, zakaj oddajate le med dopoldanskim ponedeljkovim in četrтковim glavnim odmorom?

M.M.: Ker preprosto ne dobimo dovoljenja.

D.B.: Mišo Potočnik nam ne da ključev, ker trdi, da bi se lahko kaj zgodilo. Seveda to ni res, ker se (do zdaj) ni (moglo) še nič zgoditi, pa se tudi v prihodnje ne more, ne?

P.: V vitrini je obvestilo, da vabite k sodelovanju nove sodelavce. Bi povedala o tem še kaj več?

M.M.: Sodelavce rabimo, ker imamo premalo "uradne" podpore. Po možnosti bi lahko bili navezani

(brez punce).

D.B.: Ja, če bi nas bilo več (sodelavcev), večji krog, bi nam šola (beri: ravnateljica) dala malo (pravzaprav bi bilo to še vedno premalo) več podpore - denarne in t.i. duhovne.

M.M.: Zdaj je namreč ravno nasprotno - samozavest nam zbijajo (ne samo ravnateljica, tudi ostali profesorji), namesto dvigujejo (pa brez zamere - opomba)

P.: Kako pa je z glasbenimi željami in idejami?

M.M.: Saj, kdaj pa kdaj že pride kakšna punca, pa ti da na hodniku kakšen listek z glasbenimi željami....

D.B.: Mi pa potem te želje poiščemo. O kakšnih senzacionalnih novicah tako ali tako sami poročamo, če pa kaj spustimo, potem bi bili zelo veseli, če nas kateri od poslušalcev na to opozori.

P.: Nameravata vidva z radijsko kariero nadaljevati?

M.M.: Morda, na informativnem dnevu se bom pozanimal tudi o tem. Rad pa bi že, ni kaj!

D.B.: Tudi jaz si to želim, pa tudi resno razmišljam o poklicnem radijskem delu.

M.M.: Sploh pa zdaj že poskušamo sodelovati z Radiom Ptuj. Pa je kar težko, ker te hitro "vržejo ven".

P.: In kakšen je vajn zaključek? Kakšne želje, morda prošnje?

M.M.: No, veseli bi bili, če bi nas tudi ostali gimnazijci podprli. Na primer: vsak bi lahko prispeval 100 SIT, pa bi se nabralo dovolj za

popravilo gramofona, kakšen CD, ...

D.B.: Pa ravnateljico prosimo, milo rečeno, drugače pa zahtevamo: prepričajte Miša, da nam da večkrat ključ. Tako bi lahko bila glasba vsak odmor (ure bi se morale končati točno ob zvonjenju - 1:0 za nas).

M.M.: Vso odgovornost bi prevzeli mi. Mimogrede pa še to: v avli bi potrebovali (ne samo za radio) močnejše zvočnike. Če ne tega, pa bi lahko vsaj te, ki jih imamo, dali očistiti.

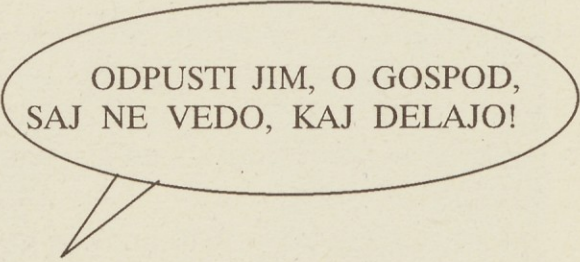
P.: Gospa ravnateljica, lepo bi bilo, če bi tudi radijcem namenili malo podpore (tudi materialne), vsaj del te, ki jo imamo mi (ne

trdimo, da je mi ne potrebujemo). Pa, če bi Miša prepričali, tudi ne bi bilo nič narobe.

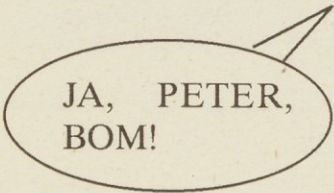
Gimnazijci, vam pa tole: 100 SIT za radio le ni tako velik strošek, kajne? Pa tudi sodelovanje ni tako velik bav, bav (le na glasbo ali kakšno drugo zabavno področje se je treba spoznati).

Vsi skupaj, Mitja, Dejan in (posredno) Damir, upajo na pomoč. Ustrezimo jim, ste za?

METODA CIGLAR

ODPUSTI JIM, O GOSPOD,
SAJ NE VEDO, KAJ DELAJO!

JA, PETER,
BOM!

GRAFITI, DANES, TU, Z NAMI!

Grafiti! Skoraj v vsakem mestu so neke stene popisane z grafiti. Mnogokrat so te čečke, nad katerimi se starejši zgražajo, imena skupin, misli in tudi na račun politikov kdaj kakšna pade.

Če so na primernem mestu, nimam nič proti, in mi polepsajo dan. LJUDEM SO VSEČ. Kadar se pojavljajo na mestnih hišah, obzidjih, cerkvah in na podobnih stavbah, se marsikdo zgraža nad tem. LJUDEM TO NI VSEČ.

Kje je potem najprimernejši prostor za grafito? Starejši bi zavpili: "Nikjer!" Poglejmo v večjih mestih naše male dežele:

-V Ljubljani so našli primeren prostor ob Ljubljani. Sicer so tudi drugod, a ne v takšnem obsegu.

-Maribor ima grafito na Lentu.

-V Ptujju so grafiti vsepovsod, a še zmeraj jih je malo v primerjavi z ostalimi mesti.

Najbolj neokusni grafiti, brez pomena in vsake vrednosti, so FUCK OFF in podobni. Kdo naj bi se "pip...pip", ve le avtor, mi ostali pa lahko gledamo v... Tudi oboževalci raznih skupin, ali pisni boji med reperji in metalci so raztreseni povsod. Na primer:

REP IS DEATH, DOL Z REPERJI, METAL IS SHIT.

Ob teh grafitih se pojavi eno

vprašanje, kdaj se bo ta boj sprevrgel iz pisnega v krvavega.

Zakaj je večina grafitov napisana v angleščini in ne v slovenščini?

Že sam Primož Trubar nas je spodbujal, naj pišemo in govorimo v materinščini, ki je takrat veljala za jezik "dekel in hlapcev".

Mar hočemo sedaj dokazati, da se bomo vrnili v čas dekel in hlapcev in se predali vplivom germanizma?

Seveda pride zaradi neznanja do napak: FACK JU, FACK OF.

Na Ptujju je seveda najlepši grafit, ki krasi Center:

WHEN I DIE, I WILL GO TO HEAVEN, BECAUSE I SPEND MY LIFE IN HELL.

(Sedaj izvemo kaj več o tej stavbi.)

Izbrala sem nekaj grafitov, ki so načečkani širom po Sloveniji.

ČE SI PRIDEN KOT ČEBELA,
DELAVEN KOT MRAVLJA
IN ČE GARAŠ KOT KONJ,
POJDI K VETERINARJU PO
POTRDILO,
DA SI OSEL.

BOLJE STEKLENICA V ROKI,
KOT SOD NA STREHI.

SEKS UBIJA - JE REKEL SPERMIJ.

KO SEKS UMRE, NASTANE
ORGAZEM.

SEKS JE REVOLUCIJA, V KATERI
TRPIJO IN KRVAVIJO NEDOLŽNI.

SEKSATI S KONDOMOM JE

ENAKO VOHANJU ROŽE SKOZI
GASMASKO.

ČE PIJEŠ, SI PIJAN, ČE SI PIJAN,
GREŠ SPAT,

ČE SPIŠ, NE GREŠIŠ, ČE NE
GREŠIŠ, GREŠ V NEBESA,

ZATOREJ PIJ, DA BOŠ ŠEL V
NEBESA.

SAMO DVA MILIJONA LJUDI
IMA TO SREČO. DA ŽIVIJO V
SLOVENIJI. OSTALI TE SREČE
NIMAJO, IMAJO PA VSE OSTALO.

NAJPOPULARNEJŠI HIT V BIH:
ZA VOGALOM STOJI AVTOMAT.

LJUBI SVOJO POSTELJO KAKOR
SAMEGA SEBE.

LENUHARJI VSEH DEŽEL,
ZDRUŽITE SE.

ZMAZEK JE CENTRALIST.
(OPOZORILO: TA GRAFIT 100% NI
NAMENJEN GOSPODU PROFESORJU
ZMAZKU, RAZEN ČE IMA VPLIVE
VSE DO TV SLOVENIJE!?!)

ZANIČUJEJO NAS, KER SE SLABO
OBLAČIMO, KER IMAMO DOLGE
LASE, A NIHČE NAS NE POGLEDA
V SRCE.

MALI OGLAS: PRODAM
PRAŠIČJO FARMO Z 52-IMI MASTNIMI
PRASCI, DOBRO REJENIMI, ZARADI
FINANČNE NEZMOGLJIVOSTI. ŠIFRA:
SLOVENSKA VLADA.

VSE PRIDE K TISTEMU, KI ZNA
ČAKAT.

SIMONA GAISSER

Jas sem malo žalostan!

Vse manj je dobrih gostiln...

Ptuj je znan kot zelo lepo mesto. Mesto z ogromno gostilnami, bari, restavracijami, diskotekami. Štajerci smo znani po tem, da ljubimo dobro kapljico. Kot bi dejal profesor Stane Šenveter: "Kaj kot vzročno-posledična zveza obvezno sledi tem lastnostim?" Kaj le! DOBRE gostilne in DOBRE kelnerce. Ampak kaj, ko je resnica večinoma daleč, daleč proč. Na Ptujju je res veliko gostiln, vendar še zdaleč ne dobrih, da o kelnercah sploh ne govorim.

Pokazal vam bom dva konkretna primera: pride sedem Štajercev v Hotel. Ker zaradi ustavljanja v mnogih gostilnah pred tem nimajo dosti denarja, si naročijo en čaj. Pazite, en čaj! Kelnerca, ki ni ravno biser, pa še ženska je, pride k mizi, posluša naročilo in reče: "Ste se prišli zaj sem zajebavat, ha? Nemrete vsi pit eniga čaja." Štajerci pa, navdušeni, ker lahko nekoga nategnejo, se začnejo res zajebavat! "Gospa, kake čaje pa mate?" vpraša prvi. "Ruskega, indijskega, sadnega, šipkovega in kamilice." "Kakega pravega čaja nimate?" vpraša še drugi. "Nene me zajebavli! Kaj te ruski ni pravi čaj?" "Že, že, draga gospa kelnerca, ampak jaz bi rajši Darjeeling, vete," spet zateži prvi. "Koga?" "DARJEELING!! Kaj si gluha, stara!?" "Toteга nimamo." "Kaj pa južnoindijski Fop?" "Šef, Šef, tu me zajebavajo!" In že prileti gospod Šef ter Štajerce vrže na cesto!

Tole je bil prvi primer. Sedaj še

drugi: pridejo trije Štajerci v Roziko. Sedijo za mizo in gledajo jedilni list. Pride kelnerca, nič boljša od tiste hotelske, ter začne: "No, no, vam kaj prinesem?" "Ne, se še odločamo." Pride kelnerca spet čez 15 minut, vidno tečna, in zajamra: "Vam že kaj prinesem?" Sledi standardno pregovarjanje Daj ti prvi. "Kaj boš ti?" "Kaj te vem. Vse je tak drago!" "Kaj pa ti?" "Eh, ne vem, zadnjič sem tu jel pomfri, pa je bil tak masten." "Daj no, naroči si žel!" "Daj si ti..." Kelnerca ne zdrži več: "Čujte, zaj sem že DRUGIČ pri vas! Nimam celo noč cajta! Naročte si kaj al pa se spravite vun!" Štajerci so seveda šokirani nad takšno prijaznostjo: "Kaj se te dereš? Saj zato si tu, da strežeš. Gremo, fantje, tota je čisto blesava!" Ko kelnerca vidi, da ji Štajerci odhajajo, se razneži: "No, fantje, kaj boste popili?" "NIČ VEČ!"

Tako. Olajšal sem si dušo. Vem, da sta to le dva primera, vendar bi si upal staviti, da nikjer ni dosti bolje. Povsod so kakšne tečne kelnerce, zamazane mize, kozarci nosijo prstne odtise pomivalk posode in bogve česa še... Ali smo res že tako daleč? Nimamo res nobenega lokala ali gostilne, kjer bi Štajerc lahko nekaj pojedel ali popil, ne da bi tvegali čir na želodcu ali gliste? Naj pomislim... Ja, seveda. Obstaja izjema, ki morda ni tako osamljena, vendar v centru mesta to prav gotovo je: Pizzerija Slonček!

Dragi Marjan Vrabl, rešil si štajersko čast. V Slončka gredo radi

vsi, stari in mladi, starši z otroki, upokojenci z negovalkami, upokojenke z upokojenkami... To je lokal, kjer veš, da boš postrežen dobro in hitro. Ne bo ti treba trpeti, ker se je kelnerca skregala z možem in taščo, ne boš si naskrivaj čistil kozarca in noža. No, pa ne bi sedaj pel hvalnice Slončku. Rad bi povedal le, da tam vlada tudi prijetno ozračje, ki ni natrpano s cigaretnim dimom. Nikdar, ampak res nikdar nisem od tam odhajal razočaran. Ste morda vi?

Končano. Vem, da je to časopis

za gimnazijce in da ni dosti možnosti, da bi ga brale kelnerce v Hotelu in Roziki. A če ga slučajno bodo, upam, da bodo ta članek vzele kot popolnoma neosebno kritiko in se morda popravile. No, ne pričakujem kaj dosti od tega apela, a vendarle!

OPRAVIL SEM SVOJO DOLŽNOST!
PRAVDA JE PONOVO ZADOVOLJENA!

PETJA JANŽEKovič

**Dira me Hakala! Ostavi me,
jeboti mater svo - YU!**

LAHKO DOBIJEM NEKAJ ZA POPITI?

Kje ste, GIMNAZIJCI ???

Pri športnih tekmovanjih sem pogosto zraven. Tudi tokrat sem bil. Dogajalo se je 17. februarja v športni dvorani Center. Razlog moje prisotnosti - občinsko srednješolsko tekmovanje v odbojki. Ob meni še vrsta zagnanih dijakov, pripravljenih boriti se za ugled Gimnazije.

Lansko tekmovanje se za nas ni najbolje izšlo, vendar smo letos pristopili k igram z velikim elanom. Močna ekipa, kanček sreče in morebitna podpora naših sošolcev so bili vzrok za naš optimizem. Sam sem pričakoval zmago in nisem se zmotil. Zgodilo se je to, kar smo si potihem vsi želeli: uspeli smo!

Naš uspeh je imel nekaj priokusa grenkobe.

Dragi gimnazijci, sošolci, prijatelji - vsi prisotni na tribunah - ali ste prisostvovali pogrebu? Velja tudi za tiste, ki se jim je mudilo domov za zapeček!

Od vas smo pričakovali spodbud, ne posmeha. Mi nismo profesionalci. Zmanjkuje nam moči, delamo napake, a borimo se za uspeh - naš, vaš, NAŠE GIMNAZIJE!

Vi pa nič. Nemi ste. Le tu in

tam kakšen klic v spodbudo. To je premalo. Potrebujemo vas, da nam dvignete moralo in nam vlijete novih moči, da zdržimo do konca!

Naj opišem nekaj utrinkov, kako igralec doživlja takšno tekmo.

Serviram. Žvižgi s tribun so tako glasni, da ne slišim sodnikovega znaka za nadaljevanje igre. Nervozen sem. Komaj se zberem in pošljem žogo v igro. Mreža. Smeh s tribun. Sedaj prevzema servis nasprotna ekipa. A tokrat je vse tiho. Gimnazijci, ali res nimate niti malo navijaških lastnosti? Na tekmo pridete, da se posmehujete napakam svojih sošolcev! Brez vaše pomoči ni uspeha!

Ekipa se mora bodriti sama, med vsako točko. Če bi temu bodrenju dodali še nekaj vi, GIMNAZIJCI, bi bil uspeh vsekakor popoln. Priložnosti za popravni izpit bo še veliko.

Upam, da bo moja kritika padla na plodna tla. Ne zamerite! Mi, gimnazijski športniki, računamo na prihodnjih tekmah na vašo podporo!

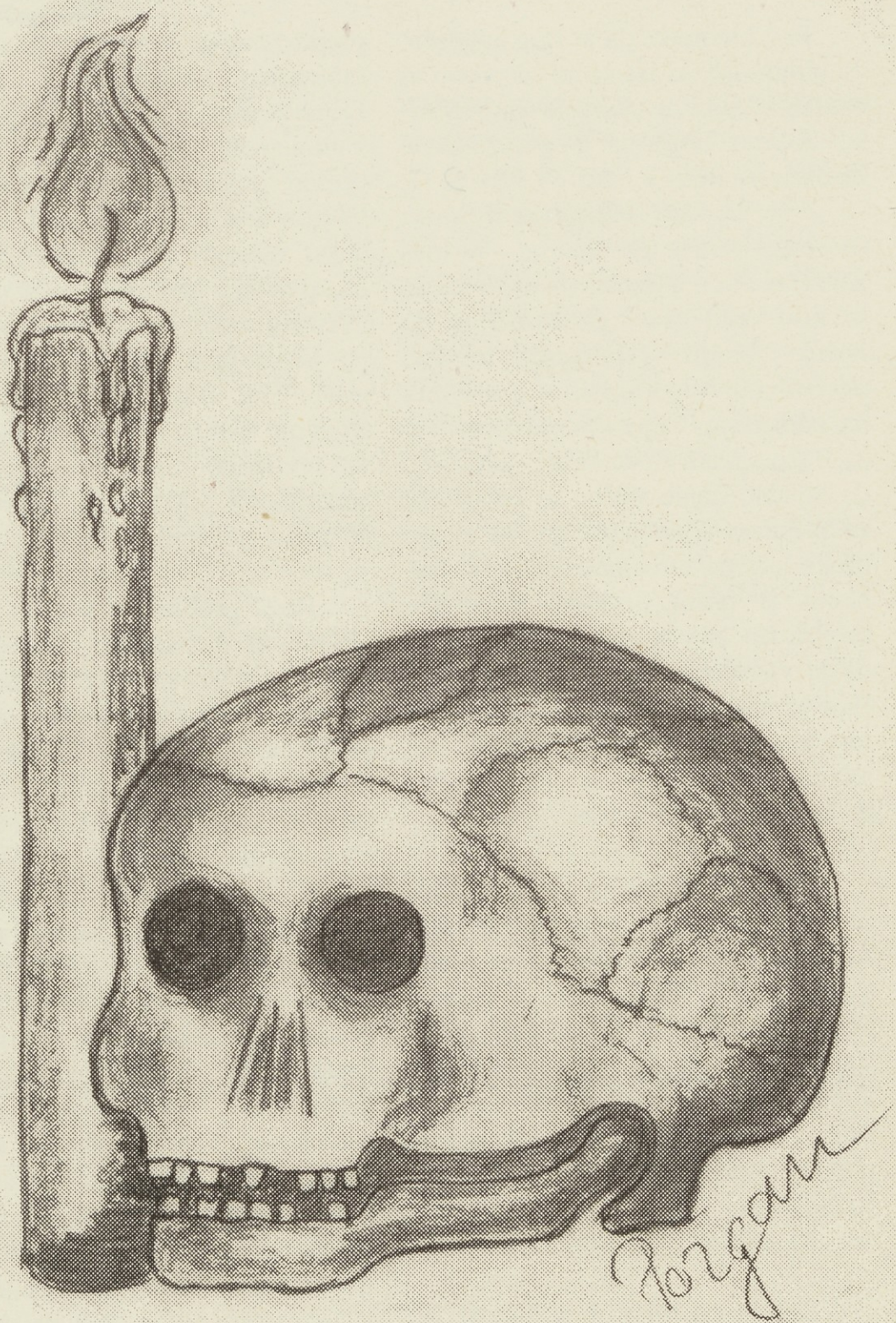
MARKO DROBNIČ

PRIHODNOST NAŠE MLADE DRŽAVE JE V NAŠIH ROKAH - PAZITE SE!

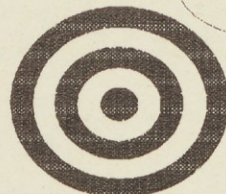
Smo prva generacija, ki nas je doletela ta čast, da bomo lahko opravljali maturo. V ta namen so nam (gospa ravnateljica) obljubili intenzivnejši, kvalitetnejši pouk z večjim poudarkom na maturitetnih predmetih, z izbiro po lastnih željah. Postali naj bi ponos ptujske gimnazije, saj mature vendarle nima vsak. To se sliši vse zelo mamljivo in krasno in mi naivneži smo seveda zaupali 'najboljšemu' vodstvu Centra. In kaj sedaj, ko je prišel čas izpolnitve obljub? Kot dobro vodstvo se zavedajo svojih obljub in so pričeli z uresničevanjem le-teh že takoj v začetku leta. Hoteli so poskrbeti za lažjo odločitev pri izbiri naravoslovnih predmetov za maturo in zato odvzeli resnično 'nepotrební' uri kemije in fizike ter ju nadomestili s krvavo potrebno uro drugega tujega jezika, saj je študij jezikov namen večine naravoslovcev. Kljub temu, da so nam s tem hoteli vse najboljše, smo se temu odločno in uspešno uprli. S popoldanskim poukom so poskrbeli za naš skoraj vedno nekoristno izkoriščen prosti

čas, pa tudi ure za učenje so idealne, saj ponoči res ni kaj drugega početi, kot se učiti. Pouk je intenzivnejši (pomembna je kvantiteta, ne kvaliteta). Najboljša lastnost popoldanskega pouka je neverjetna zbranost tako učencev kakor tudi učiteljev, saj so ob 'žmračnih' pomladnih dneh misli usmerjene resnično samo v učenje. V potrditev njihove skrbi za nas pa naj povemo, kako dobro nas stene Centra ščitijo pred UV žarki. In kot vse kaže, nam je varnost pred njimi zagotovljena vse do konca šolskega leta. Pričakujemo pa, da nam bo, kot maturantom, to zagotovljeno skozi vse prihodnje leto. Zahvaljujoč vašemu vodstvu in intenzivnemu pouku se mature že v naprej veselimo, saj vemo, da se zavedate, da je naš uspeh tudi potrditev vaših 'žsposobnosti'!

**3.B in 3.A - VPRAŠLJIVI
MATURANTI !!!**

Kritika šolskega časopisa

Pod hipotezo, da je Bog ljubezen, vsi gimnazijci, ki trenutno suvereno in brezkompromisno vladamo stavbi SŠC-ja, častimo Boga, ki je združil naše mamice in ateke v letih 74, 75, 76, 77, 78, in še 73, kajti nekateri prebrisanci so izigrali celoten sistem in naš učiteljski zbor. Priznali so namreč, da še niso čisto pravi gimnazijci in da nočejo blatiti reputacije tovarne stereotipnih superiornežev, kajti tudi oni nameravajo v Ljubljano ali kamorkoli že. Tako so dali ateku še eno leto časa, da končno najde službo in babici čas za psihično adaptacijo, da bo Bojan drugo leto pa zares pravi študent. No, bistvo je očem nevidno, zato smo prodrli do Bojanovega srca, ki pravi, da je vse skupaj lepo zakamuflirano. Baje je gimnazija "čist v redu", da pa mu niso mogli izrititi (izbiti iz riti) vse sebičnosti, saj mu je en drek za fotra in za jetra svoje babice.

Bistvo je sladko in je na papirju. Je samo zanj in za prej naštete letnike. Imenuje se PREBLISKI. Ima vlogo cajtngov in je zlata jama za črpanje znanja in pridobivanje izkušenj, kako izgleda zdravljenje malomeščanskih kompleksov v obliki izlivov na bele liste Palomine tovarne, (ni šekret papir), avtorjev, ki bi si z večjo mero iznajdljivosti in čutom za intimnost omislili kakšen psevdonim.

Bojanu pa nikakor ni žal, da bo z diplomno eno leto kasneje oral po vratih delodajalcev. S Prebliski se je namreč naučil razumevanja človeških težav, kot so strah pred samim seboj,

prepoznavanje samega sebe v raznih šablonskih nadaljevankah, bolestna zaljubljenost v računalnike ipd. Entuziazem je posebej omrežil profesorje, ki so končno postali krona na pravilo o pristriženi glavi. Ni se jim treba ničesar bati, razen če bodo znanstveniki ugotovili, da smo ljudje in ribe v bistvu eno, kar bo pomenilo, da lahko tudi gimnazijec smrdi pri glavi. No, takrat pa verjetno nas, trenutno aktualnih letnikov, ne bo več na tej sceni, razen če si bo Bojan zaželel bolj popopranih cajtov in bo še malo potegnil.

Pereč problem je postala agresija strojne in metalurške, elektro in še kakšne druge izobraževalnice, ki je podvržena nekonstruktivnemu reševanju problemov. Glede na to, da jim je onemogočeno samouveljavljanje v smislu gimnazijskega, so zafrustrirani in se na z grobostjo vzgajanja pridobljen, neljub način znašajo nad "po gimnaziji dišečimi." Dejstvo je namreč, da vsak negimnazijec težko splava iz voda samih tradicionalnih športnikov in potencialnih tajnic, saj bi kot drugačni žgečkali riti profesorjev, ki bi v najslabšem primeru morali celo kaj spremeniti. Dejstvo, da je zgradba SŠC-ja samo geografsko mobilna, sili k temeljitemu premisleku, preden se človek odloči, da ne bi bil gimnazijec. Mi imamo namreč Prebliske, kjer lahko vsak pove, kaj ga boli in drugim nakaže, kje bi jih moralo boleti...

Simon

Dragi Simon!

Hvala Ti za tvoje nežno pismo, ki nas je ganilo v dno srca. Upamo, da se boš drugič, ko boš malo večji, upal podpisati s pravim imenom. Mi namreč menimo, da vsak gimnazijec stoji za tistim, kar napiše in si z večjo mero iznajdljivosti in čutom za intimnost NOČE omisliti psevdonima. Tokrat smo naredili izjemo, ker ste vi tako hoteli in ker Te nočemo pustiti v dobri veri, da se čutimo ogrožene. Drugič je ne bomo.

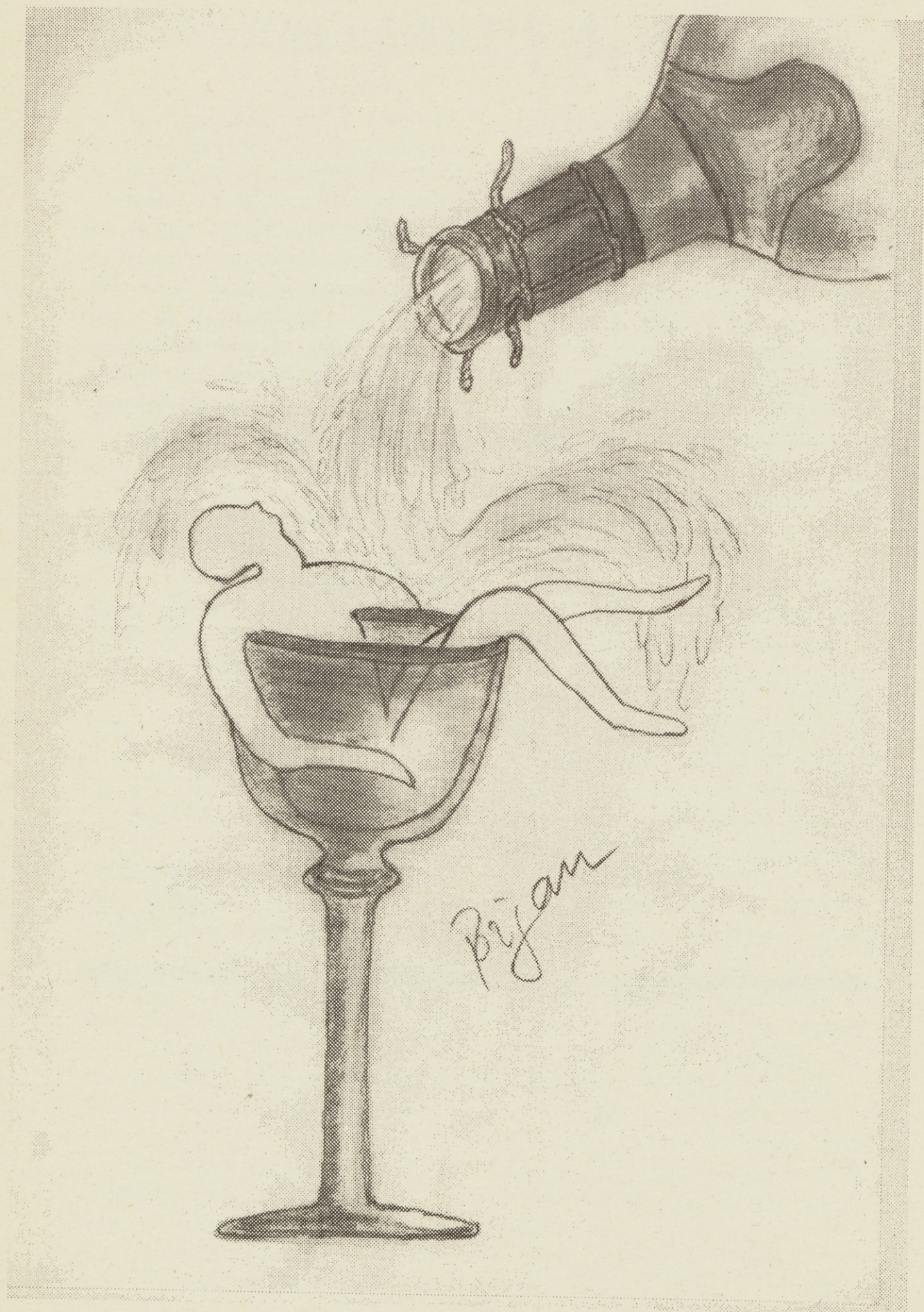
Praviš, da si avtorji zdravimo malomeščanske komplekse v obliki izlivov na bele liste. (Mimogrede, niso Palomini!) Kaj pa Ti? Ti seveda kritiziraš. Ali si kdaj pomislil, da si zdraviš manjvrednostne komplekse Ti? Seveda ne, drugače ne bi pisal takšnih bedarij. Ker skrbimo za ugled naše in Tvoje Gimnazije, izdajamo Prebliske. Objavljamo, kar nam prinesejo. Ker gimnazijci niso

ravno radodarni z raznoraznimi prispevki, velike izbire ni. Lahko je kritizirati in soliti pamet drugim, pa še pod psevdonimom. Poskusi z lastnim časopisom - morda Uporni šolar ali Ne me basat ali Idite vsi v ... Boš videl, ni tako enostavno. Če pa boš potreboval kakršnokoli pomoč (izkušnje, oblikovanje, tiskanje, zdravnika), se obrni na nas. Z veseljem bomo pomagali.

Ne omalovažujemo vrednosti drugih šol na SŠC-ju, vendar izdajamo časopis za GIMNAZIJE, kot tudi piše na prvi strani. Ostali si, kot slišimo, omišljajo svoje. Želimo jim veliko uspeha in sreče pri delu!

Za konec, dragi Simon, naj Ti povemo še tole: ko ne bo več zajebancije, bomo vsi hin!!!

*Tiček NATEPALEC, OTMAR
MEDNOŽNIK ALIAS
PETJA JANŽEKovič in Tadej Toš*

Hura, ni vse kaviar!

Šokiram ljudi... Lepa dvorana dolga preveč stolov še ogledalo prinese sedem let nesreče pa kaj potem želim si. Prvič je vendar dobro vedeti kaj več. Ni preveč temno. Ura je pol enajst frustrirana sem. Prišel je. Velik se mi zdi počasen len. Pripravljen na vse. Opazuje me. Ne zdi se mi. Sami imajo veliko dela. Krik in bes. kako ji je že ime. Saj ni nič kriva. Tako kot jaz. Pridi še bliže. "Više jo primi!" Čutim ga. Ritem glasbe čisto počasi. Štejem ena dva ... tri štiri. Ne ne gre tako. Sprosti se saj bo. Potrudi se. Misli na ritem. Poglej me v oči. Globoko še globje. Tako visok je. Na prste bo lažje. Glasba je še vedno počasna dolgočasna. Motiv samote. Pri tem človek nikoli ni sam. Tovarišica ne bo zadovoljna s šolskim spisom. Ne leži mi. Glasba je hitrejša. Poti se. Dlani ima potne. Dotik prstov vlažen občutek. On že dobro zna. Zna me voditi. Najprej počasi vedno hitreje. Premakni nogo. Ne tako sramežljivo. Ne vrzi puške v koruzo. V prenesenem pomenu reklo ali idiom. Počitek ne dolg. Oba zadihana. Opazuje me smeji se. Tako je če si začetnik. Zmeraj ta melodija. In spet znova. Sedaj menjava. Druga slika. Osem krat. Čutim roko. Vročina potim se. Nasmešek ugodja. Zaprem oči. Čutim da me v ogledalu opazuje. Slovenščina je težak jezik. Ima dvojino. To je osnova. Dvojina par. Ne gre mi. Pomaga mi. Govori kaj naj delam. Nogo nazaj. Nasloni se nanjo. Da.

Še enkrat. Tako. Po posluhu. Spodrsnilo mu je. Jaz vodim. Upri se name bolj. Le z boki bolj živo. Sedaj vse v redu. Ujela sva se. Čudovito. Prvič je vedno težko. Nisem več negotova. S časom se bom že naučila. Faušija žalost. Še malo vaje. Nekaj minut. Konec glasbe... In konec prvega plesnega tečaja. Pohvala. Dober ples. ...in sem v središču pozornosti.

Klavdija Hrenko

Drogirajoči se kloun

On, Jim, na odru, le kakih 20 metrov pred mano v svečanem poslanstvu in takrat se z nežnim otroškim obrazom. Kot privid utesnjeni duši, ki pričakuje nekaj lepega.

On, katerega ime ponavljajo kot mantra zvesti pripadniki neke sekte.

Prevzel me je občutek vznburjenja in hkrati tesnobe. Čuim, kako mi telo zaliva plaz znoja. Srce mi s svojim bitjem kar premika telo. Zaradi solz, ki so privrele na dan, ne vidim jasno.

Pojavil se je v viziji duhovnega samana, kot profesionalni histerik, izbran ravno zaradi svojega psihičnega stanja, s katerim naj bi ozdravil in zadovoljil množico, željno nečesa svetega. Morda željno umora ali smrti. Oblečen v usnjene hlače in v srajco mehiškega peona, sužnja svojega nagona, ki z dolгими dva ali triminutnimi premori v pesmih žveira občinstvo, preden sprosti napetost s krikom, podobnim cviljenju ranjene živali. Najprej nastopjen na mikrofona, ki predstavlja opozorilno sredstvo, z zaprtimi očmi in vidnimi kapljicami znoja nad zgornjo ustnico. Kasneje spet drhteče leži na tleh odra, kot infantilni otrok, ki v svoji odvisnosti obupano išče pomoč, ter se v ekstazi grabi za mednočje.

Lahko bi ga opisali kot nežno, inteligentno bitje, ki s svojimi dejanji in s to končno agonijo v sebi preizkuša meje človeškega, ko hoče prodreti v samodestruktivni, zapeljajoči in drogirajoči svet klounov.

Je edini popoln predstavnik razkola med generacijami, ki zavira vrednost svojih staršev, kakor tudi materialni svet. Je kot erotični politik, ki kriči: "I am the Lizard King, I can do anything!"

Življenje je zajemal z veliko žlico in žal prehitro, morda pa je bilo tako bolje, saj je izkusil vse, kar se je izkusiti dalo, zraven tega pa postal kulturna osebnost našega bitja.

SAŠA CEGNAR

POZDRAVLJEN-(a)

(nič bolan-(a) po domače)

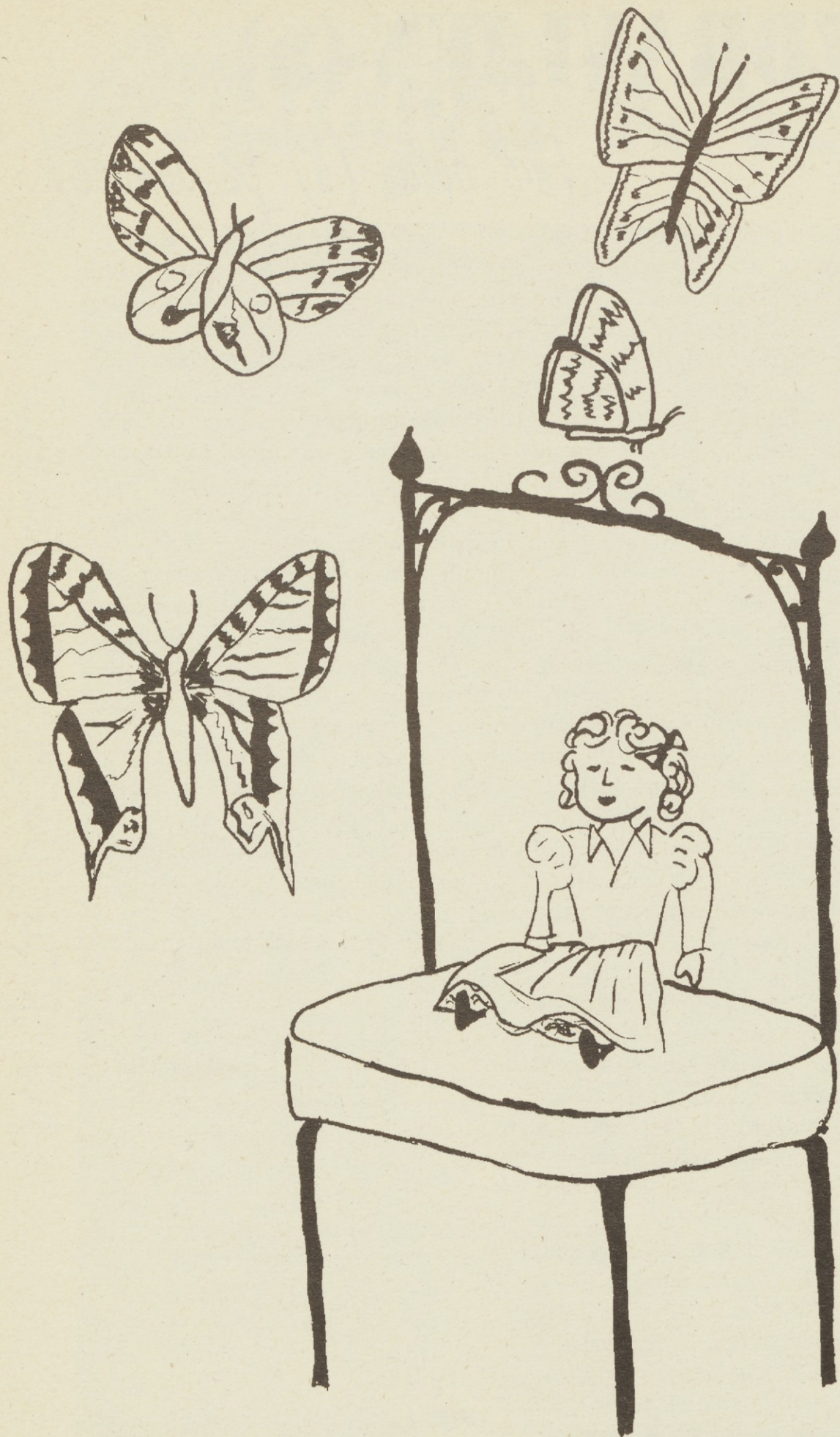
To pismo je obkrožilo svet. Glej, da ne boš ti tisti, ki bo prekinil verigo (ketno po domače). Pismo odnesi v fotokopirnico Aracki, ga daj 20x razmnožit (parit po domače), ter ga pošlji svojim prijateljem in znancem. V primeru izvršitve zgoraj navedenih pravil te čaka sreča (v puno si trofo po domače), če ne, si obsojen na neuspeh (Bog te ahči po domače). Da je temu res tako, kažejo naslednji primeri:

Mlad Japonec Ti Fčij Tja je prejeto pismo zavrnil. Po enem mesecu je dobil odpor do riža in kmalu zatem umrl od lakote. Madžarski Indijanec Ištvan Vinetu se prav tako ni zmenil za pismo. Kmalu se mu je rodil otrok, ki je hodil samo "rikverc". Uspešen nemški farmar Otto Schtekar se najprej ni zmenil za pismo. Naslednji dan so zaradi slabih obrokov kure protestno zapustile farmo in se utopile v sosednji mlaki. Spomnil se je pisma, ga odposlal in kmalu je crknjene kure po visoki ceni odkupila nemška vlada ter jih kot humanitarno pomoč poslala v Sarajevo. Reven Afričan Fukaz Muko je pismo 20x prepisal in poslal lačno ženo po puščavi. Zemlja mu je rodila perutninske kokete. Ni ga bilo človeka, ki bi si bolj želel postati maneken, kot grdi Italijan Tutti Kaputti. Kljub grdemu izgledu in deformiranemu telesu je verjel v magično moč tega pisma. In ni ga izdalo. Postal je maneken; še več; celo najboljši predstavljalec viteških oklepov. Francoz Bress de Lassq je

bil od rojstva gologlav. Kmalu zatem, ko je odposlal pisma, so prišli v modo skinheadi. Pismo izredno uspešnega angleškega pisatelja Oscilliam Sheakswilda je končalo v sekretu javne hiše. Prej najbolj priljubljen avtor je začel pisati matematične učbenike. Bosanka Marica Grbava je pismo odposlala, a žal so poštarja ustrelili srbski ostrostrelci. Na srečo je pošto našel in odposlal Bobby Čebulis, ameriško - ruski pripadnik modrih čelad. Kmalu zatem se je koža Marice začela gubati bolj pospešeno in pripomogla k temu, da je ostala edina neposiljena ženska v vasi. 49-letna strojna tehničarka iz Slovenije - Lizika Štamperl, po domače Buhtlova mati, je odposlala pismo in že naslednji dan ji ni bilo treba živeti od socialne pomoči. Dobila je zaposlitev.

O.K. Moram še malo drugim plača pustiti. Pazite na zdravje. Adijo.

RENATO Vindiš

Otroštvo

Sedim v svoji mali sobici in gledam skozi okno. Rjave, suhe in grbaste veje drevesa pod oknom mi zakrivajo pogled proti nebu. A jaz ga vseeno vidim! Sivo, temno, mračno nebo. Po njem se podijo veliki oblaki, ki oznanjajo dež; nevihto, grom in strelo. Morda bo padlo tudi kakšno zrno toče. Okoli vogalov žvižga veter. Veje plešejo svoj ples. Začelo je deževati.

Vstanem s postelje in grem proti oknu. Nos naslonim na šipo. Dež tolče po oknu; a mene ni strah. Naenkrat nekje sunkovito zagrmi. Sesedem se na tla in počasi utrujena zaspim. Zdi se mi, da spim že celo večnost, ko me zbudi ropot v sobi. Muca mi je prevrnila namizno svetilko.

Zopet pogledam skozi okno. Dežne kapljice padajo na razmočena tla in se nežno odbijajo. Tudi nebo je manj grozeče. Veliki, sivi in mračni oblaki so že izginili. Namesto vetra, ki je prej bril, piha le nežna sapica. Rdeče, rumeno, rjavo in zeleno odpadlo listje se kopa v lužah, ki jih je naredil dež.

Sliši se krik sosedovih otrok, ki čofotajo po lužah. Sama pravtako ogrnem jopico, obujem stare čevlje ter grem v gozd. Kako čudovit je. Drevje se kopa v paleti barv; z vej se cedi voda.

Sprehajam se; hodim gor in dol ter razmišljam. V mojo dušo je legel nekakšen čuden notranji mir. Popolnoma sem se sprostila. Zapustile so me misli o grozotah, ki so se mi prej podile po glavi. Ves svet ni bil več grd in umazan. Moje oči niso videle več samo črne in sive barve; videle so pisane barve življenja.

Bila sem že čisto premočena in prezebla, ko sem se vrnila domov. Ohladilo se je. Zunaj se je spuščala gosta megla, v kateri so bile krive veje mojega drevesa videti še bolj grozne in krive. Mračilo se je. Zopet sem se počutila osamljeno, zapuščeno in samo s svojimi mislimi. Sedela sem v postelji, pila čaj in brala Wertherja.

Zaspala sem.

Zbudila sem se drugi dan, ko je bil zunaj že čisto nov dan. Dan, brez povezav s prejšnjim dnevom. Sonce je sijalo in samo še kakšna luža je govorila o včerajšnji nevihti.

Pisano listje se je zopet pozibavalo na vejah in vse je bilo polno življenja.

ANITA KOSEC

Ljubezen, kaj je to? Izmišljena pesem, ptica, ki ne more leteti ali čista realnost? Ne vem, sam še nisem prepričan! Ali sploh obstaja - ljubezen, ki je večna, ki nikoli ne preneha? Mogoče - nekoč in nekje, mogoče tudi zdaj in tukaj. Zdaj? Tukaj? Da, zdaj in tukaj. Ampak kakšna je ta ljubezen? Je resnična? Možnost je majhna, če prav pomislim je sploh ni! Kaj je torej to? Trenutna fizična potreba, prevara ali mamilo sodobnega časa?

Ljubezen - majhna nebogljen ptica, ki potrebuje pomoč. Potrebuje nekoga, ki bo zanjo skrbel, jo imel rad, ji pomagal. Pa potem, ko pomoči ne bo več potrebovala? Bo kar odletela? Od petih primerov štiri zagotovo. Kaj pa tista ena, tista, ki bi ostala? Takšno je težko najti! Kdor jo želi spoznati, mora biti zelo pozoren. Največkrat je v kakšnem kotu, kamor nobeden ne zaide. Skriva se. Strah jo je in ostali se ji zdijo čudni. Svet vidi drugače, ker ona je ljubezen. Ljubezen, katero je nekdo zavrgel in pustil trpeti samo. Bil je edini, ki mu je lahko zaupala, on ji je pomenil vse. To je dobila v zahvalo! Brezčutno in hladnokrvno brez srca! Počasi je njen strah minil in stopila je v svet. Naenkrat se je zgodilo! Bilo je tako nepričakovano kot še nikoli in vedela je, da bo tokrat zares. Bila sta ustvarjena drug za drugega, nerazdružljiva in nepozabna. Gradila sta. Gradila sta na temeljih, ki sta jih ustvarila sama - počasi, a zanesljivo in previdno. Njuna veza je bila iz dneva v dan močnejša. Rastla je kot še nikoli poprej. Bila je že nad oblaki. Oba sta bila zadovoljna in srečna, imela sta drug drugega, in to jima je bilo zadosti. Nista potrebovala denarja, ne drugih pripomočkov materialističnega sveta, imela sta drug drugega!

A naenkrat se je zgodilo. Bilo je tako nepričakovano kot strela z jasnega neba. Uničila jima je zvezo in jo podrla. Ostale so samo ruševine. Ruševine, na katerih ni bilo mogoče več živeti, nosile so spomine in spomini so boleli, bili so tako pekoči kot razbeljeno železo na človeški koži. Bila sta vsak na svoji strani in nista se več poznala. Bilo je kot takrat, ko se še nista poznala. Spet se je znašla na tleh, v istem kotu, z enakimi ranami in z enakim strahom. Bila je uničena. Kako se ji je lahko kaj takega zgodilo? Mislila je, da sta ustvarjena drug za drugega, a motila se je! Motila se je tako, da se ji zdaj sami zdi nemogoče! A morala je priznati, da je nekje globoko v sebi vedela. Vedela je, da se bo zgodilo. Ni vedela kdaj, a vedela je, da se bo! Je bilo vredno vsega tega?

DAMJAN GLAZER

Vizija včerajšnjega

Neskončne misli begajo
po zakotnih ulicah,
včasih (vedno)
in pohlepno sprašujejo po tvoji prisotnosti,
večni znanec.

V zakajenem in zatohlem bordelu,
obkrožen s cenenimi, brezobličnimi prostitutkami,
sediš,
na kolena jim oblastno polagaš roko in divje grabiš
po njihovem izžetem mesu.
Na tvojih licih se bohotijo mogočne rože poželenja,
ki spravljajo v počasno gibanje vse,
kar dosežejo v svojem nenadnem in bujnem cvetenju.

Vse propada na tem mestu in
se ponovno srečuje v lastnem zagonu poraja;
izničena je vsaka čistost,
mogočna (z vonjem po muškatu),
opijanjujoča strast se ustvarja iz gostih vrtinčastih hlapov...

In prav tu kleči
moja scefrana duša,
prav tu se z masko poraženca obupano biča
opazujoč polnočno orgijo.

- - - -

Nikoli ne bo dovolj krvi...

JANJA ŽMAVC

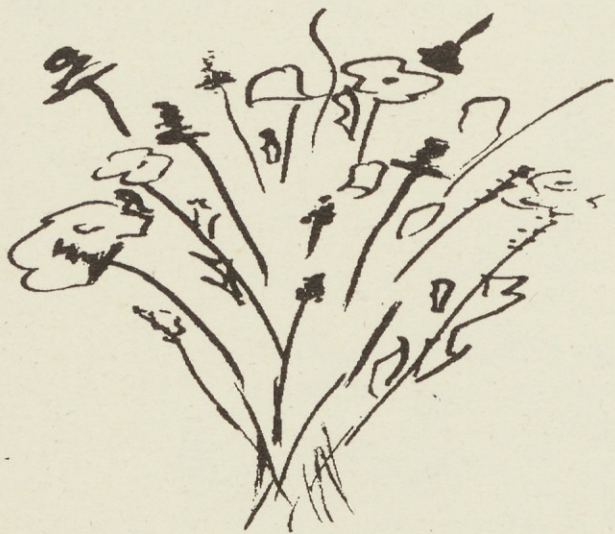
LAŽNI UPI

Neznani občutek upa
zajame srce,
ki je še nedavno bilo mirno bit
ustaljenega, nekega drugega življenja,
v drugem svetu,
obarvanem z ideali.

Potem pride dejanje,
ubije ta svet
in mu vzame ideale.

Kot valovi,
ki se s svojimi zadnjimi sestavinami
zajedajo med pesek,
vsrkava srce lažne upe
in umira na njih.

Barbara Koželj

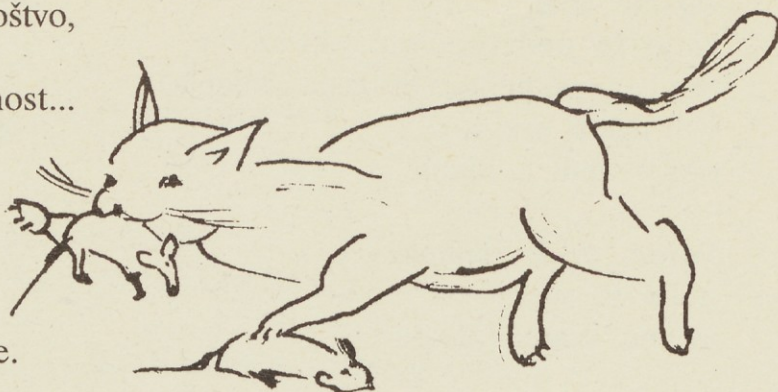
V križajočih
ne ravnih črtah
izven časa...
Še preden so duše iskale
molk v tišini
še preden je svetloba bila luč.
Še preden je oblika dobila obliko.
Iz zemlje ognja... in besed.
Ko postali smo ljudje
in začeli živeti
je en sam val odnesel življenje.
Ostal je prah.
Prah, ki duši.

Barbara Koželj

NEBESA

Rojstvo.
Življenje sreča brezskrbno otroštvo,
mladostne ljubezni, solze,
odraščanje, izguba, samostojnost...

Smrt.
Soočenje s smrtjo.
Nebesa?
Pekel?
Duša gre, plava med oblake.
Bog?
Razočaranje.
Angeli?
Jih ni.

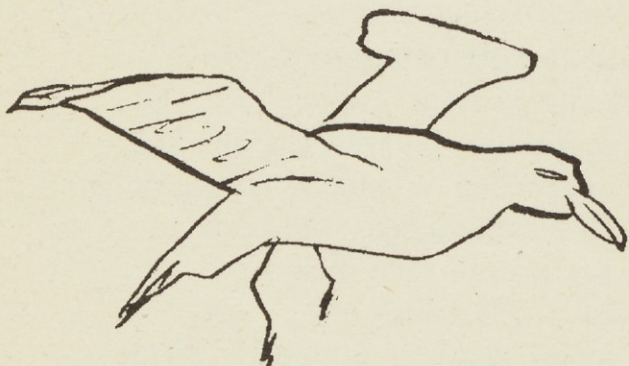

Simona Gaiser

PAJEK

Pletem sanje.
Povezujem jih s sladkimi nitmi v pravljico.
Pajka ni.
Ali pa sem mogoče sama pajek?

Čakam.
Pletem sanje.
Iluzijo?
Realnost?
Meja. Blodim, iščem žrtev.
Gledam s kristalnimi očmi.
Okno.
Ognjeno obzorje se mi zarisuje.
Nov dan.
Pletem, da preživim.

Simona Gaiser

Zmečkano cvetje

Razbite žarnice
spet poskušajo zagoreti,
neplodna zrna
še enkrat zazoreti.

Omare prebavljajo
z naftalinom prepojene obleke,
valovi v toplem kotu
ne poznajo plime in oseke.

Pralnemu stroju se zaradi
prevelike količine umazanega perila
obrača želodec,
kriva je prepotena snažilka,
strahopetni vrhovodec.

Boštjan Korajžija

Mastni pogledi

Brez registerske tablice
sem se kotalil po cesti,
tragično zadet,
z željo po rabljeni nevesti.

Videla me je,
potegnila končno potezo,
pljunila v obraz,
mi razbila plastično protezo.

Daj, stisni me,
da bom sanjal baterije,
odpel se bom
za naslednje nostalgije.

Boštjan Korajžija

Valovanje

Stopicam
za stopinjami moje sence
h koprneči zarji,
v naročju njene ekscelence.

Grgrajo oblaki
krvoločne tišine,
oblizujejo svoj plen,
razkosane mavrične obline.

Utapljajo se stebri
sončeve kraljeve palače,
njegovi otroci,
neme, pogubljene so te igrače.

Trdno je dno
z usahljim občutkom krivice,
pekleno te drži,
s kančkom trohice resnice.

Boštjan Korajžija

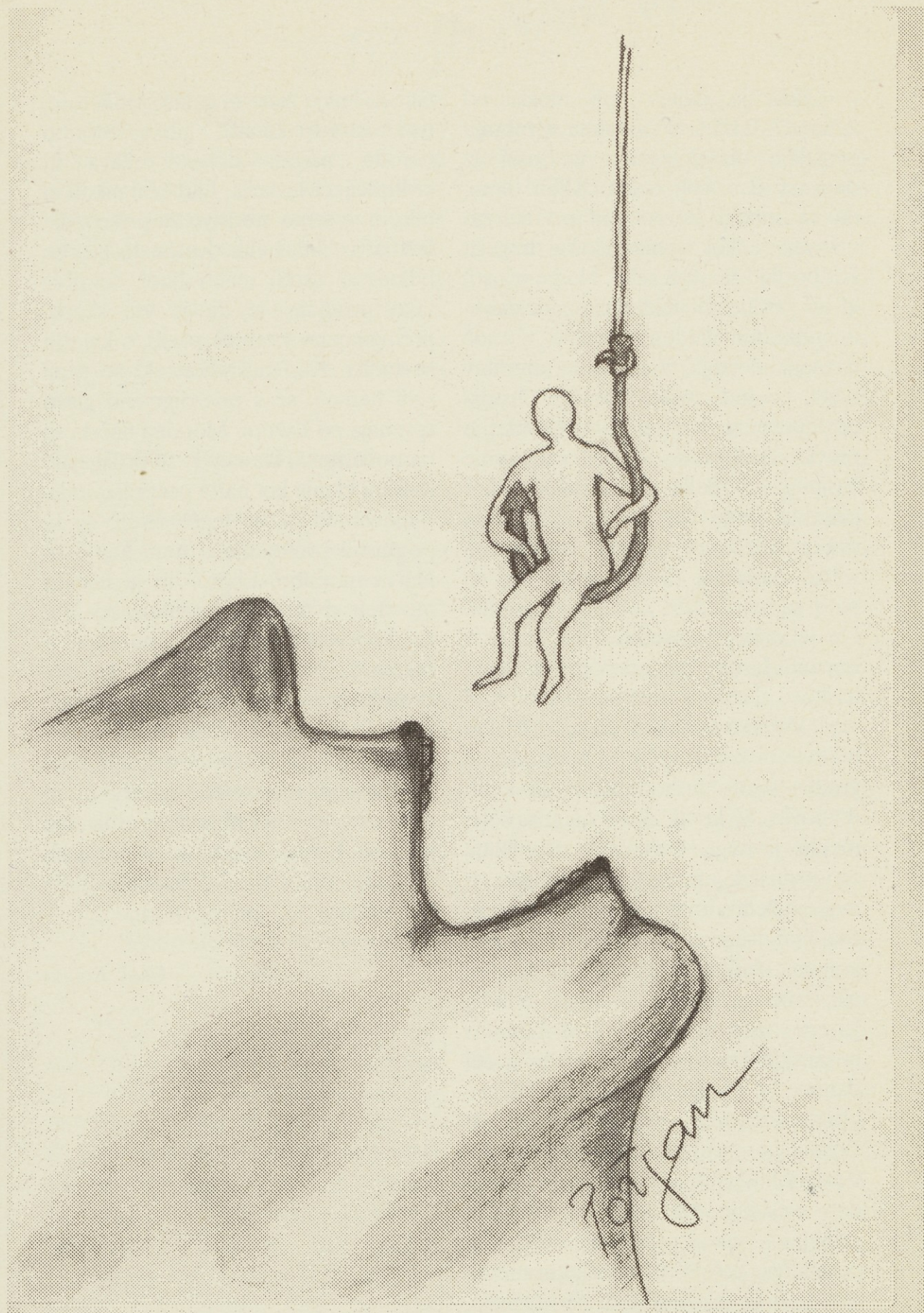
Ni še vsega konec

Stare mame
terorizirajo svoje dlakave priveske,
skozi visokodioptrična očala
opazujejo svet,
moderno iznakažene pričeske.

Zelo konkretni,
prefinjeni pogledi jim parajo živce,
zrelo preklinjajo,
z berglami kažejo na radovedne krivce.

Stara mama,
ne tarnaj, ne skrbi,
zdaj boš imela še
moje otroke na grbi.

Boštjan Korajžija

PEPELKA NA ZRNU GRAHA

Kdo je danes bolj moški od Adama? Takšna in podobna vprašanja postajajo ob dogajanju v Bosni iz dneva v dan bolj resna. Kljub temu, da se mnogi dobronamerno ozirajo navzven, redkokdaj naredijo kaj drugega kot posilijo samega sebe. Norec je tisti, ki ob posiljenih dekletih, ob poklanih in požganih ljudeh verjame v moč lastnega dejanja, v pravično ureditev sveta, pa tudi smisel lastnega obstoja postaja vedno bolj vprašljiv. Hamlet je pravi junak naše dobe, vse svoje življenje ni delal nič drugega, kot prikrival svoje nagone in si pri tem samozaverovano nalagal raznorazne velike dolžnosti in poslanstva, ter se nato samemu sebi nekajkrat zasmilil. On je pokopal samega sebe, ko je v imenu lažne resnice in cinizma naskočil absurd, katerega del je bil tudi sam. Vsi smo na tak ali drugačen način motivirani k dejanjem, ki bodo skupaj gradila svetlo prihodnost naših lepih domovin. V kri ti zlezejo starši, šole, mediji javnega obveščanja, tisočletja zgodovinskih podvigov, kasneje ti najdejo ženo; imaš dva otroka, hišo in psa. Nič drugega te ne drži več skupaj, kot ena velika laž. Kamen na kamen nič, zrno na zrno nič. Ali se je kdaj kateri izmed naključnih govornikov o bosanskih žrtvah vprašal, kaj bi počel danes, če bi zgodovina naše države ubrala nekoliko drugačno pot? V Bosni ne grešijo trije vsestransko iztirjeni ljudje; to so tisoči tistih, ki vsak dan odhajajo na delo in popoldan prihajajo znova domov, tisti ki, povprečno pojedjo tri obroke hrane na dan in brez tekočine tudi ne preživijo,

tisti, ki imajo ženo in nekaj otrok, torej tisti, zaradi katerih lahko rečemo narodu narod, državi država in civilizaciji civilizacija. Ljubezni nikoli ni bilo in je samo sredstvo za prikrivanje laži. V velikih belih dvoranah, kjer se odloča o usodi malih ljudi, se prav tako posiljuje, le da je vse skupaj premaknjeno v temne plasti, o katerih se molči. Kup posrancev, ki so sami sebi namen, se s privzdignjeno glavo sprehaja po Evropi. Moralna načela so na borzi nekaj klavcev in se prilagajajo količini klanja kot nafta povpraševanju. (Nedvomno bi vsi lepše živeli, če bi prepustili presojanje o tem, kaj je in kaj ni moralno, Bogu.) To je resnica in višek civilizacije. Naše stoletje (in ne samo naše) gleda samo sebe v ogledalo. Novega vetra več ne bo. Protislovja vse bolj gradijo naš vsakdan, spremljajo nas v postelji, v trgovini, v skritih sanjah, pri neobveznem kramljanju, pri mazanju marmelade na kruh,... in danes se ves vesoljni svet sprašuje, kje je zrasla Bosna. Vse mogoče dvojnosti raztezajo opice pred ogledalom in če jim vzameš to, jim ne ostane nič.

Uroš Rogina

Biti ali biti lažje, TO JE NAM VPRAŠANJE

Kot prvo se pojavi vprašanje, kaj je ekologija? V leksikonu je zapisano približno takole: 'Ekologija je veda, ki raziskuje, kako žive živa bitja in njihovo razmerje do okolja'. Kaj pa ekologija pomeni nam - dijakom? Mogoče nekaterim nič (upam, da je le-teh čim manj), drugim pa vedo, ki se je v zadnjih letih usmerila na proučevanje ljudi in njihovih vplivov na naravo.

Pozdravljena, Slovenija!

V Sloveniji kljub temu, da je že čutiti posledice onesnaževanja (prave zime takorekoč več nimamo), še rdeča luč ne gori teko močno kot drugod po Evropi. Treba je vedeti, da je ekologija skrb celotne Evrope oz. celega sveta in ne samo nekaterih ekološko zavedih držav (je Slovenija ekološko zavedna?!). Nič ne pomaga, če se nekaj držav odloči, da bodo postale 100% ekološke države, vse ostale pa okolje samo še bolj onesnažujejo.

Ozon-nevidna tančica, ki izginja.

Ozon izginja, ostaja pa vprašanje, kako hitro bo izginil oz. kako dolgo se bo obdržal. Ozon uničujejo predvsem klorofluorovodiki ali freoni. Najdemo jih takorekoč povsod: v raznih razpršilcih, deodorantih, lakih za lase, hladilnikih in zmrzovalnih skrinjah, klimatskih napravah... Ozon se zelo počasi regenerira, saj se na 100000 molekul kisika (O_2) samo ena molekula

spremeni v ozon (O_3). Zanimiv je podatek, da je proizvodnja teh plinov, ki jih v tujini označujejo kot CFC_n , po letu 1978 začela upadati, vendar samo do leta 1982, ko je spet poskočila. Najnevarnejši izmed teh plinov so naslednji (v oklepajih so leta, ki so potrebna za razkrojitev): CFC_{11} (75), CFC_{113} (90), CFC_{12} (110) in vsak atom klora, ki uide iz teh plinov lahko uniči do 100000 molekul ozona. Upad proizvodnje freonov je predvsem odvisen od nas-potrošnikov, mi smo tisti, ki kupujemo okolju (ne)prijazne predmete, in mi smo tisti, ki lahko ohranimo ozon! Kupujmo okolju prijazne predmete!

Kakšne klimatske spremembe lahko pričakujemo?

Klimatske spremembe so se vsekakor že pojavile, saj jih lahko občutimo tudi pri nas. Med znanstveniki se pojavlja samo še vprašanje, kako hitre in kako intenzivne bodo te spremembe v bodoče. Splošno ogrevanje je zaznano tudi v Sloveniji. Ker vemo, da je onesnaževanje zraka nemogoče ustaviti(?!), tako vsaj pravijo nekateri ljudje (največkrat so to direktorji podjetij, ki so glavni onesnaževalci), in zelo težko zmanjšati, se lahko samo soočimo s posledicami, ki jih bo to onesnaževanje prineslo. Posledica ogrevanja bo odmiranje mnogih slabo prilagodljivih živalskih in rastlinskih vrst in pa velike selitve le-teh proti jugu. Ker bo podnebje torej toplejša, lahko pričakujemo tudi topitev ledu na obeh polih, dvig svetovnega morja in

ogroženje obalnih življenjskih združb, vprašanje posebej pa so tudi poškodovani gozdovi. Gozdovi so že dandanes zelo poškodovani in zmanjšani. Ponekod so že začeli z umetnim pogozdovanjem, vendar je to dolgoročna rešitev, ki sama ne bo pripomogla k rešitvi problema, je pa vsekakor nujna, če želimo v bodoče imeti tudi "sveži" zrak. K uničevanju gozdov najbolj prispevata dva faktorja: prvi je sekanje gozdov in drugi, ki je dosti bolj zaskrbljujoč in problematičen, onesnažen zrak. Gozdarji ne računajo preveč na pozitiven učinek oglj. dioksida v zraku (gnojilni učinek), pač pa se vse bolj bojijo, da se bo klima prehitro spreminjala, gozdovi pa se ne bodo zmožni prilagoditi s hitrostjo, s kakršno se bo spreminjala klima. Kontinentalni in arktični gozdni ekotipi se bodo najtežje prilagodili drugačni klimi, pričakujemo lahko večje število gozdnih požarov, težjo regeneracijo gozdov, povečano občutljivost... Izračuni znanstvenikov kažejo, da se bodo gozdovi pomanjšali v povprečju za približno 6% (nekateri celo za tretjino). Povišana povprečna letna temperatura bo, kakor sem napisal že zgoraj, povzročila tudi topljenje ledu na polih. Znanstveniki so na podlagi dolgoletnih opazovanj že ugotovili rahel dvig svetovnega morja. V bodoče lahko torej pričakujemo samo še stopnjevanje tega, kar se že dogaja. Morje bo zalilo torej sedanja obmorska mesta, njihovo okolico...

Kmetijstvo-vprašanje zase!

Kaj bo s kmetijstvom? Ker lahko računamo na večjo vsebnost CO_2 v zraku, bo to imelo v kmetijstvu grobo gledano pozitiven učinek. Ogljikov dioksid je udeležen pri fotosintezi in s povečanjem njegove količine v zraku se bo povečala tudi fotosinteza - ne pri vseh rastlinah enako. Ker se bo fotosinteza povečala, lahko pričakujemo tudi hitrejšo dozorevanje pridelkov (ne samo kulturnih rastlin, pač pa tudi raznih plevelov...), vendar s tem tudi manjšo kvaliteto (manjšo vsebnost N). Verjetno je, da se bodo temu "idealnemu" pogoju pridružili še vsi odstali (negativni) učinki. Pojavile se bodo večje količine padavin-to pomeni večji odtočni količnik, večjo spranost zemlje, in s tem tudi nujno intenzivnejše gnojenje. Ker lahko pričakujemo tudi suše, se bodo spremenile kulture, ki jih gojijo na določenih področjih ali pa se bodo pomaknile v čas zime (ali vsaj proti njej). S to prestavitvijo lahko pričakujemo tudi spomladansko 'ofenzivo' jutranje slane (Ali bo potem kmetijstvo sploh še možno?), ki bo uničila velike količine pridelkov.

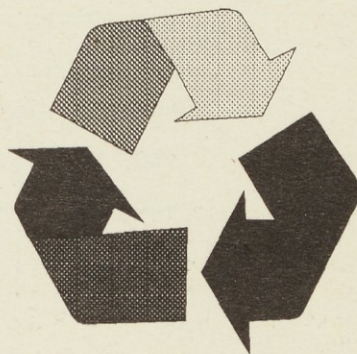
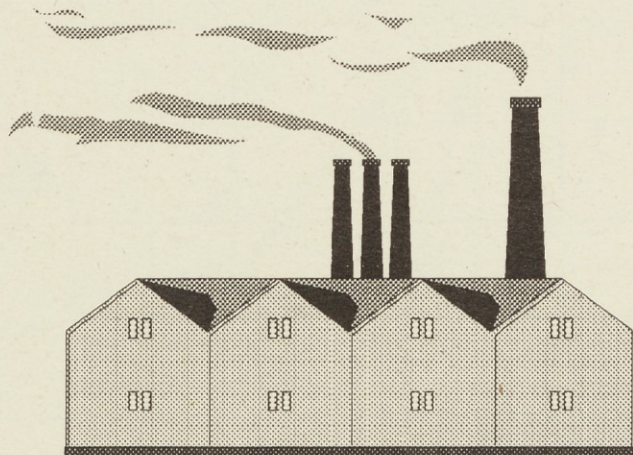
Zemlja umira nevidno!

Mnogi se sprašujemo, zakaj nihče ne ukrepa. Vsakega, ki izpostavi problem ekologije, družba obravnava kakor paničarja, ki iz muhe dela slona. Pa je res tako? Dokazi, ki so jih zbrali

znanstveniki po vsem svetu v zadnjih letih kažejo drugače, paničarja spremenijo v realista - človeka, ki je z obema nogama trdno na tleh. Vendar družba še vedno ne obravnava tega problema enakovredno z ostalimi, nekako se zdi drugačen, kakršen vsekakor tudi je. In če ga tudi v

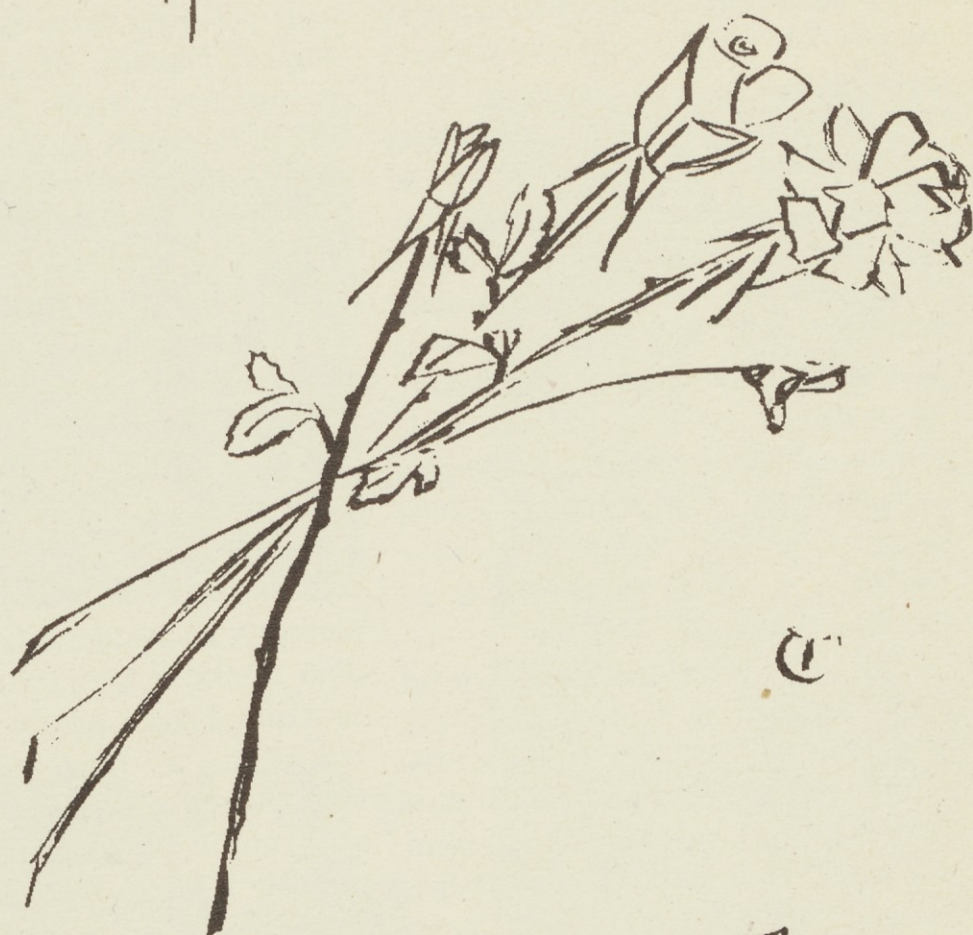
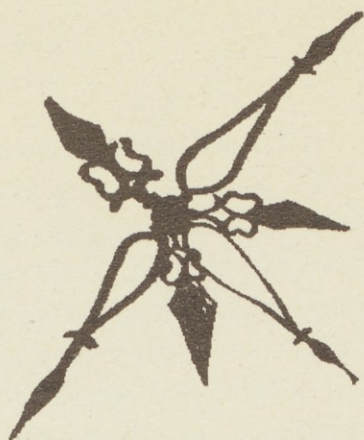
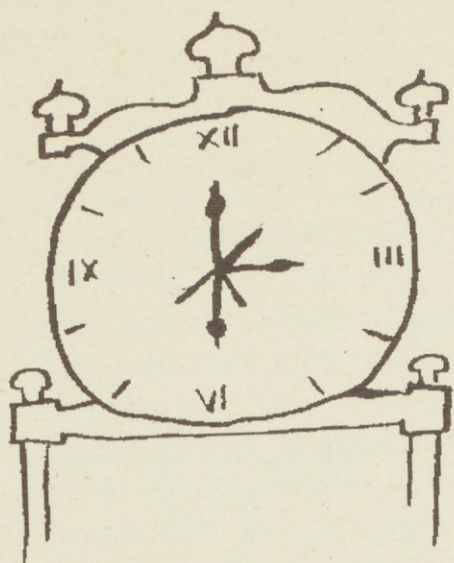
prihodnosti ne bomo razrešili? Lahko pričakujemo svetovni potop, veliko pečico, v kateri se bo vse ne samo speklo, ampak tudi prežgalo, ali pa morda kaj drugega?

DAMJAN GLAZER

Križanka za Piko Nogavičko

Sestavi: Božijan Kreutz	GESLO KRIŽANKA	MESČANSKO SVOBODO- MISLSTVO	IREZČUT- NOST, OTOPELOST	KOS CELOTE	LONČENA PISČAL		PREHOD ČEZ REKO	NORV. SMUČ SKAKALEC (BREJESSEN)	MESTO J OD SKOPIA	ŠPANSKA DENARNA ENOTA	ROBERTO ČALAFURCIA	MESTO NA SV. JAP. OTOKA KYUSHU	AMER. NADZVOČNO LEITALO	NADALI GESLA	
NAŠ PROFESOR HORVAT					NADALJE VANJE GESLA										
BLUD DAVE VRKINICE (ZA ČAJ)					RAZVESELITI										
BRIGI OBREZJE					ALB. MESTO OD REKI DREM JAP. MESTO OD KOREJSKIM PRELAZI					MARIB TOVARNA					
LETENJE				SLOV. MESTO OD IT. IN AVST. MEJI DRAGICA ČOKO						VZDEVEK ONASSISA MESTO S OD PRILEPA					
KEM. ELEMENT (KOVINA)						ČISTA TEŽA DREMATI					FRANC URBAN SLOJ				
DEL RODOLNIH ORGANOV							KRVOSES COMPANY								
PERIODI				MESTO NA OTOKU TENERIFE						HEROKA MEGLJČ MALINA KOCINA				ANICA KROMPIR VAMPIR	
LITU		OSVEŽILNA PIJACA	TERMOVAL NA SIEZA	PEVKA YOKO				GRŠKA DENARNA ENOTA PREDRAG DROBNA SAL- NIK							
GRŠKI BASNOPISEC					KOPNO, OBIDANO Z MOREM	KALI UMAZANJA (ANGL.)	KIPAR								
DOBA OBDOBJE							IT. PESNIK IZTOK JEHIGA							PRVOTNI AMERIŠKI PREHIVALCI	PINTA
OBEDATI Z MASTJO								KONRAD TIIHAR OGLIK				ZADNIKA			
			SKRAJNI KONSERVA- TIVCI							SAN EPIFANIO	REKA NA S TAKSE	NANDI RITOLIZNIK ITARINA (KRAJSE)			
			URADNI SPIS					SPISKI S CENAMI							
								APATIČEN ČLOVEK							
									HRV. NAFTNA DRUŽBA						

©

Minervanje

SEATTLE IN GRUNGE V MALEM

Bilo je nekoč mesto, obdano z borovimi gozdovi, vanj je vodila dolga cesta, ob katere robovih so se nagibale drevesne krošnje, veter je pihal, sivi oblaki so se gibal okrog mesta, valovi Pacifika so vodili v hladno notranjost. Taki bodo nekoč opisi Seattla, ko bodo govorili o grunge-u. Kot veste, je grunge izraz, ki pomeni umazano; a ne bomo se sedaj spuščali v terminologijo, ampak bom govoril o drugem pomenu te besede.

Grunge je garažni rock, alternativna glasba skupin iz Seattla. V 60. je bil pomembna oseba Jimi Hendrix, ali tudi ata Hendrix, ki je prevzel svet s svojo glasbo. To se dogaja z grungeom tudi v 90. letih. Ta glasba se je pričela ponovno razvijati sredi 80. let, takrat, ko punkačev vrsto let ni bilo, in je začel naraščati pomen metala. Skupina iz Seattla pa je v začetku desetletja izdala single, po katerem je stvar zalaufala, in pričel se je pohod po lestvicah navzgor.

Ta single je bil vsem znan. Komad male skupine, ali bolje rečeno tria NIRVANA - SMELLS LIKE TEEN SPIRIT, ki ga je na veliko rolala ameriška TV postaja MTV. To so vsem znana dejstva, ki jih ne bom ponavljal. Nirvane uspeh ni pokvaril, saj fantje iz skupine še vedno ostajajo na trdnih tleh. Prvi album BLEECH ni dosegel večjega prodajnega uspeha, zato pa so prodali 7 milijonov izvodov albuma NEVERMIND. Od decembra dalje pa je v prodaji 3. album INCESTICIDE. Fantje se super razumejo, zato ne verjamite vsemu, kar preberete v tabloidih. Zdaj so v studiu in pripravljajo

4. album.

Druga najpopularjša skupina so gotovo PEARL JAM, ki so nastali iz skupine MOTHER LOVE BONE. Po smrti pevca je nastala skupina Pearl Jam. Izdali so album TEN ter album Temple of the dog, kot skupina TEMPLE OF THE DOG, skupaj s skupino SOUNDGARDEN, album pa je posvečen pevcu zgoraj navedene skupine. Največja atrakcija te skupine je vsekakor leteči Eddie Vedder. SOUNDGARDEN, MUDHONEY, ALICE IN CHAINS, SCREAMING TREES, SKIN YARD, QUEENSRYCHE so ostale skupine iz Seattla.

Grunge pa prodira tudi na film, saj je bilo v zadnjem času posnetih kar nekaj filmov, v katerih se ta kaže, bodisi v glasbi ali v stilu oblačenja. Tako srečamo stil oblačenja v nadeljevaniki Twin Peaks, filmu Heathers(1989) (Christian Slater, Winonna Ryder), ter v šele nastajajočem filmu Sleepless in Seattle, v katerem igrata Tom Hanks in Meg Ryan. Najbolj pa se Grunge kaže tako v glasbi kot v oblačenju v filmu Singles(1992) debitantskega režiserja Camerona Crowa, sicer novinarja. Film pripoveduje o skupini mladih med dvajsetim in tridesetim letom, seveda v Seattlu. V osredju je rock skupina, ljubezen in iskanje samega sebe, vmes pa slišite glasbo zgoraj navedenih skupin.

V vlogi filmske skupine nastopa skupina PEARL JAM, v glavnih vlogah pa srečate Matta Dillona in Bridget Fonda.

Dillona lahko vidite tu v čupasti izvedbi, sami ga ocenite. Ker pa

prihaja film v kratkem tudi v naše kinematografe, vam ga toplo priporočam. MMMMMMMMMMMM..

Tako, mogoče ste izvedeli kaj novega, ali ste pa samo še enkrat

prebrali že znana dejstva.

O.K. to bi bilo vse, zdaj pa lahko bereš dalje.

DEJAN BABOSEK

NIRVANA

SOUNDGARDEN

PEARL JAM

V torek, 16. februarja 1993, se je v telovadnici srednješolskega centra na Ptuju zgodil eden sicer zelo redkih koncertov. Sicer je res, da so sedaj koncerti v EX vojaškem skladišču na Potrčevi cesti, pa vendar. Več kot 2300-glava množica, ki si je koncert ogledala, je uživala v glasbi VLADA KRESLINA, tokrat brez BELTINŠKE BANDE. Pozdravit so ga prišli tudi naši koranti, ki so mu zaželeli dobrodošlico, in zaplesali z njim. VLADEK tudi tokrat ni razočaral svoje publike, vsaj svoje zveste publike ne. Izvajal je glasbo oz. pesmi iz vseh obdobj svoj dolge glasbene kariere, tako iz začetka, ko je bil solist (DAN NESKONČNIH SANJ), iz časa, ko je bil pevec oz. vokalist skupine MARTIN KRPAŃ (MALI BOGOVI, ŠE JE ČAS, OD VIŠINE SE ZVRTI, ČRNA KITARA,...), iz obdobja, ko je bil ponovno solist (TVOJE JUTRO, NAMESTO KOGA ROŽA CVETI...) in nenazadnje tudi pesmi, ki jih je naredil z BELTINŠKO BANDO (SPOMINČICE, DAJ MI, MICKA, PEJNEZE NAZAJ). Gospod KRESLIN je razveselil tudi vse prijatelje oz. fane BOBA DYLANA in skupine GUNS'N'ROSES s priredbo skladbe KNOCKING ON A HEAVEN'S DOOR, oboževalce ROLLING-ov s SATISFACTION, občudovalce MARLENE DIETRICH z LILY MARLEN, za romantične duše pa je interpretiral še balado MY WAY. Ob tej priložnosti sem gospodu, (tistemu s črno kitaro), zastavila oz. postavila nekaj vprašanj. EKSLUZIVNO za PREBLISKE

je povedal:

SE LAHKO PREDSTAVIŠ?
"Sem Vlado Kreslin."

KDAJ SI SE ZAČEL UKVARJATI Z GLASBO? "

"Že v osnovni šoli. Imeli smo ansambel, v katerem sem igral bobne. Potem sem bil štiri leta vokalist pri skupini HORIZONT v Ljubljani."

KAJ SE JE ZGODILO POTEM?

"Hja, s HORIZONTI smo se razšli. Nastala je AVANTURA, pri kateri sem pravtako bil vokalist."

KAKO SI POTEM NADALJEVAL GLASBENO KARIERO?

"Od leta 1978/79 pa vse do leta 1982, ko sem začel delati s skupino MARTIN KRPAŃ, sem bil solist. Iz tega obdobja verjetno poznaš song DAN NESKONČNIH SANJ."

Z MARTINOM KRPAŃOM SI OZ. STE DOSEGLI VELIKE USPEHE.

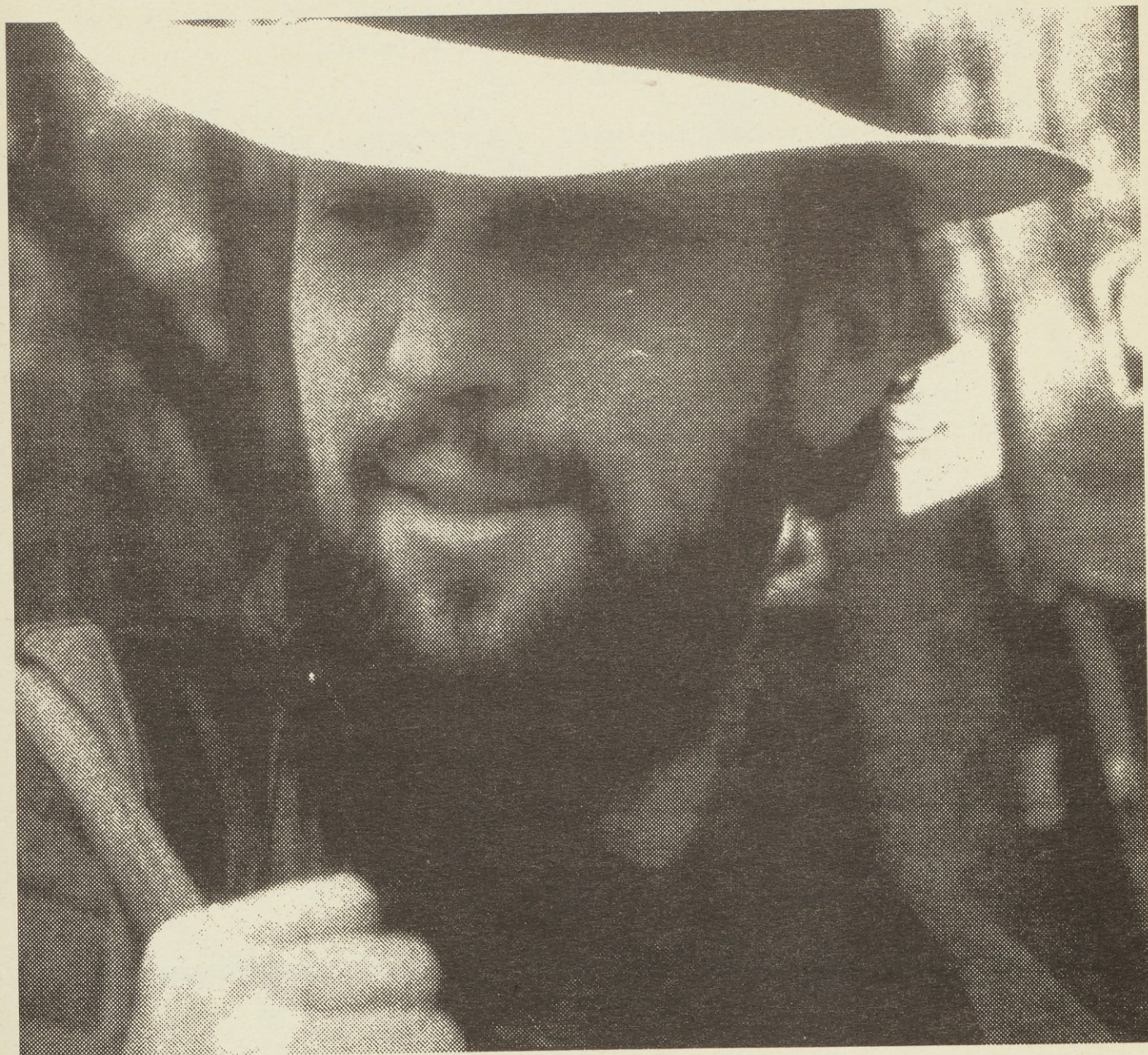
"Ja, res je. Izdali smo tudi dve plošči: MALI BOGOVI in OD VIŠINE SE ZVRTI, pa tudi nastopali smo veliko."

ZAKAJ STE SE S KRPAŃI SPLOH RAZŠLI?

"O tem ti lahko povem le toliko, da je bil to sporazumni dogovor, ter da so se oz. smo se vsi člani benda z njim strinjali."

POLEG TEGA, DA SI BIL VOKALIST MARTINA KRPAŃA, SI MED TEM ČASOM DELAL SAMOSTOJNI PROJEKT; MISLIM PLOŠČO NAMESTO KOGA ROŽA

Sem Vlado Krestlin!

Iz Beltinec, vejš!

CVETI. ALI JE PRAV TA, "KRIVA"
RAZPADA BENDA?

"Ne."

ZAKAJ NISI DANES PRIPELJAL
S SABO BELTINŠKE BANDE?

"MIŠKO ima vročino, zato mora
doma počivati, sicer pa jutri odpotujemo
na Dunaj. Na Dunaju bomo imeli dva
koncerta, upam, da uspešna."

NAČRTUJEŠ ŠE KAKŠEN
KONCERT V TUJINI?

"Ja, če bo šlo po sreči, bom imel
oz. bomo imeli z BANDO poleti
koncert v New Yorku in Washingtonu."

SI ŽE KDAJ NASTOPIL NA PTUJU?

"Davnega leta 1976 sem nastopil
tukaj, takrat še s skupino HORIZONT."

KAJ LAHKO REČEŠ O
DANAŠNJEM KONCERTU IN O
DANAŠNJI PUBLIKI?

"Koncert je bil 3x enkraten.
Preseneča pa me, da toliko mladih ve
besedila; tudi tista iz zgodnjih obdobj."

ALI BOŠ ŠE KDAJ NASTOPIL NA
PTUJU?

"Zagotovo bom, saj ste bili
enkratna publika."

IGRAL SI V ZADNJEM
SLOVENSKEM FILMU. ALI TO
POMENI TUDI ZAČETEK TVOJE
IGRALSKE KARIERE?

"Ne, pri nas je že tako ali tako
preveč igralcev."

Ja, kaj naj napišem za konec?
VLADO KRESLIN je z izvajanjem
lastnih songov in interpretacijo komadov
DYLANA, DIETRICHOVE in
ROLLINGOV ustvaril doživeto vzdušje,
h kateremu smo mu pomagali tudi mi.
Koncert, ki je bil, mimogrede, prekratek,
je bil vreden ogleda. Upam, da se bo
VLADO še kdaj oglasil pri nas in nas
razveselil s svojimi pesmimi.

SAMO ZA VAS SE JE Z VLADEKOM
POGOVARJALA ANITA KOSEC

Try!

Friesski Salon

Fehos

and you'll See...

Fehos 93

Trije obiti puji in pešeni mir

Vrabeec spiti Karl in dleha nevarna orlova sta že 413 let
 iskala deželo nogih jabolk in Lubenih limon. Pot ju je pripeljala
 do temnega pragozda Licornlega, pred katerim ju je že davno
 overile Daurjenove urane. Ker sta bila oba suha pogumna in
 junačila nre, je najprej stopilo v temni pragozod Licornli
 dleha nevarna orlova, so ujo pa že vedelo vrabeec spiti Karl.
 Ko so se jima oči privadile na najtemnejšo temo in so se jima
 oči vsesa odvadile tufenja nrene iz fabrike, sta pogumno
 stopila naprej. Ne da bi se ~~sploh zavedala~~ svojega junačnega
 dejanja sploh zavedala, sta polotila grobo očravnico, ki je
 udarila vse nožice so Janou grob, do smrti. Medtem sta
 kordiala tope udance in dleha no pomoč. Stale sta, tlela
 in piskala do maphne jore, medli dolere je dlehalet Netha in
 piskajala glavo no itor. Ob Nethi je stal volk, ki se je
 no vse triplje tmdil, da bi ji odrebel glavico. Dleha nevarna
 orlova je v trenutku previdela, da je situacija nujno resna
 in da je treba pomagati. V treh sekundah se je slepla do
 golega in skočila k volku, uni izpulila iz nosa retno in
 odrebel Nethi glavico. Silovit ovrat dlehi iz Nethnega vrata je sodil
 vrabeec spitega Karla in go uzel no ope quando no bližnji hrost.
 Ose no, misleč, da gre za poskusi spodbijanja njihove suverenosti,
 upadli nedolžnega vrabeec spitega Karla in go opihole do smrti.
 Dleha nevarna orlova, ki sprva ni doumela, ki se je zgodilo, je zaisle
 nlovito udariti po mrti Nethi, da bi jo no lico merta lekuvale no
 mrt vrabeec spitega Karla. Davno v trenutku, ko je no pri vladale
 populno zmeda, se je no bolern pripeljal četrti grad Dragon, videl
 vso vertično Netho, vso razmerje in brez glavice, zotolil
 od bolčine, polegnil pištolo in ubil volka, golo dleha
 nevarno orlova in uosaduje se sebe.
 Če pozorno prišlednele temnemu pragozdu Licornlemu, lahko že
 dandanes slišite Gargamelou her.

Tadij Tai

RAP!

ζεστε, ζακαφ π σοβοτο ζπεχηερ
ογρομνο μλαδιη οδηαφα προτι
ποφασηνιχι? Νε? θα, νεκαφ φε γοτοπο:
νε π ποφσκο. Γρεδο π ΛΔΣ! Ζακαφ? Να
ΡΟΧΚ πεχηερ!! Τοχηνο τακο. Τρυμε
μλαδιη ποση πρστ: μλαδι μεταλχι, μλαδι
ροχκερφι, μλαδι δαρκερφι, μλαδι ιδιοτι ιν
μλαδι ραπερφι. ζπρασηαλι βοστε: □ θα,
καφ, πρι Βορν, πα ιμα μλαδ ραπερ ζροχκ
πεχηερομ? □ □ Ηα,
κοτ βοστε πιδελι,
ζελο πελικο!

Τορεφ, κερ
σπαδαμ μεδ μλαδε
ιδιοτε, κι σε ραδι
φολιραφο π
χηασοπισυ, σεμ σε
οδπραπιλ να ροχκ
πεχηερ. Ζηελελ
σεμ ραζσηιριτι
σποφα οβζορφα,
ζηελελ σεμ
σποζνατι, κακο

ζηιτωφομλαδι... Πρεδωσεμ πα σεμ ζηελελ
πιδετι, κακο σε οβναξαφο γιμναζιφχι.

Πρεδεν σεμ πρισηελ τρα, σεμ μισλιλ,
δα πσι πιφεφο δζηυσ ιν κοκακολο,
φαζανκε πα μαρτινι. θαο, ξεγε! Α ζηε κο
σεμ πστοπιλ π ΛΔΣ, σεμ ζαποσηαλ διμ!
θα, πα μενδα φα νε καδιφο? Γιμναζιφεχ,
πα καδι! Νο, ρεσ σε βλιζηαμο Επρωπι.
Κμαλυ βοδο ζδραπνικι δοφενχηκομ π
ματερνιχο ναπελφεπαλι χεπκε, πο
κατερη βοδο λαηκο δαμφαλι. Α πυστιμο
το, πρνιμο σε κ στπαρι!

Τιστο ο δζηυσυ ιν κοκακολι φε
ζπεχηινε πελικο υτπαρα. ζγλαπνεμ σε
πιφε πιρ, μογοχηε ξε κακσηεν σητοκ.
Δοβρο, χηε σι χηλοπεκ ιζ τρετφεγα αλι
χηετρεγαλετνικα ναροχηι πινιναζεκσα.
Δοβρο, χηε σι φαζανκα ναροχηι μαρτινι

ιν γα κομαφ σπραπι δο μεδενιχε. Αμπακ
πρετιραπατι νι τρεβα. Τυκαφ, δραγι
γιμναζιφχι, πασμοραμποιηπαλιτι! Νισεμ
πιδελ νοβενεγα δοβρο ναζηγανεγα. (Ρεσ
πα φε, δα σεμ οδσηελ πρεχεφ ζγοδαφ...)

Πρεκλετι ιδιοτ, πραπιτε, καφ ναμ
σερφε σ τεμ πιρομ ιν χηικι! Ναφ ναμ ποπε
ραφεκαφο ραπερφι! Νο πραπ, πα ναφ βο
πο πασηε! Οπισαλ παμ βομ πογοπορ, κι
σεμ γα ιμελ ζ νεκο
κιχηκο! (Σρανφε,
τισκαρσκι σηκρατ!)

Τορεφ. Σεδελ σεμ
πριμιζι, γλεδαλ πζρακ
ιν ραζμησηαλ ο
χηρπιτωη μιζαη π
σηεκσπιροπιη
χαρτιη. Πα σε υσεδε
ζραπεν νεκα πωνχα.
Γλεδαμ φο ιν γλεδαμ
ιν νεκαμ ζνανα σε μι
ζδι. θα σε πεδα, σαφ
το φε πενδαρ ναξα

Σασηκα, κι ραδα ποσλυσηα Δοορσε. Πα
σε ζαπλετεπα π πογοπορ!

Π.Θ.: √ Κακ σι καφ, Σασηκα? √

Σ.: √ θα συπερ, νε? Κακ πα τι? √

Π.Θ.: √ Φαρν, κυπο σεμ νεκε νοπε
ΧΔ-φε! √

Σ.: √ Ρεσ? Κερε? √

Π.Θ.: √ θα μεσ Βρωων, Πινκ Φλοψδ,
Βοβ Μαρλεψ... θα, πα Λ.Α. Ωομαν! □ □ √

Σ.: √ θα? (πρεμορ) Κμεεεεεεεεεεε!
Κακι κμεεεεεεεεεεε!! Κακ ζαπραπλφραση
δεναρ ζα βεδαριφε! √

Π . Θ . (γ λ ο β ο κ ο
υζηαλφεν): √ Βεδαριφε? Σι νορμαλνα? Το
σο Δοορσι, Σασηκα, τποφ διμ! √

Σ.: √ Μα κακι Δοορσι, βυτεχ!
Νικδαρ φηι νισεμ μαραλα. Ζηε οδ
νεκδαφ ποσλυσηαμ σαμο Πυβλιχ Εν-

εμψ ιν Ιχε-Τ-φα.∇

Π.Θ.:∇Κακο, προσιμ? Σι βιλα
πρεδολγο να σονχυ? Αλι σι πα
σρεχηαλα Λυχιφα?∇

Σ.:∇Λυχι φε μοφ πριφατελφ, ζατο
γα νε μεσηαφ π τα πογοπορ. Ον φε
χηιστο κυλ, τι σι πα τυμαχη!∇

Π.Θ.:∇Α ρεσ ποσλυσηαση ραπ?∇

Σ.:∇Σεπεδα! Τιστο ζ Δοορσι φε λε
κρινκα, δα μεφολκ νε βασηε! Ναζηπωχε
μι γρεφο ραζνι ροχκερφι, κι νασ,
ραπερφε, βλατιφο ιν σραμοτιφο. Αμπακ
πομνι: ραπερ βο νεκοχη οδωργελ τα
φαρεμ ιν σε μασηχηεπαλ βελιμ
γοςποδαρφεμ! Πισ, μεν!∇

Τυκαφ σε φε πογοπορ κονχηαλ.
Σασηκα μι φε ζ ζνανο γεστο ζ ροκο
φασνο νακαζαλα, δα φε πογοπορα
κονεχ, ζατο σεμ σε ηιτρο ποβραλ. Βιλ
σεμ σηοκιραν. Κακο φε λαηκο νεκδο
ποδνεπι ροχκερ, πονοχηι πα ποπολν
ραπερ? Σιοβλεχηεδρυγοκοζηο, πρεδεν
γρε πεν? Μορδα βερε Καφκο? Υπαμ, δα
νισο πσι ραπερφι τακσηνι. Μορδα πα
σε τιστι, κι ποδνεπι νοσιφο
βασσεβαλλσκε χηεπιχε ιν φακνε,
πονοχηι πρεοβραζιφο π μρχηεσ, παρ-
δον, π ροχκερφε? Κδο βι πεδελ! Οδ
δανεσ ναπρεφ νοσιμ σαμο σθε
πυλοπερφε ιν καπβοφκε, ιν σρεδνφε
δολγε λασε. Νοχηεμ βιτι δωοφνα
οσεβνοστ!

Ταλε πογοπορ σ Σασηκο, αλι
βολφε, ζ ΜΧ Σασηο, με φε ρεσ
ποπολνομα ζβεγαλ. Κακο ναφ π
βοδοχηε γλεδαμ να ραπερφε: κωτ να
ραπερφεαλι κωτ να ροχκερφε? Ναφφιμ
περφαμεμ αλι ναφ φιη φεμλφεμ ζ
ρεζερπο? Ραδ βι σρεχηαλ πραπεγα,
ρεσ πραπεγα ραπερφα, δα βι μι

νακαζαλ ποτ δο ζπελιχηανφα. Αλι
σπλοη οβσταφα?

Petja Janžekovič

P.S. Vsi, ki se zdaj počutijo
užaljene, so osebe iz mojega članka.
Ostali se pa veselo hahljajo in
pravijo: "Glej ga Pecija, že zopet ga
serje!"

Za tiste, ki grško ne razumejo:

Veste, zakaj v soboto zvečer ogromno mladih odhaja proti vojašnici? Ne? Ja, nekaj je gotovo: ne v vojsko. Gredo v LDS! Zakaj? Na ROCK večer!! Točno tako. Trume mladih vseh vrst: mladi metalci, mladi rockerji, mladi darkerji, mladi idioti in mladi raperji. Vprašali boste: "Ja, kaj, pri Bogu, pa ima mlad raper z rock večerom?" Ha, kot boste videli, zelo veliko!

Torej, ker spadam med mlade idiote, ki se radi folirajo v časopisu, sem se odpravil na rock večer. Želel sem razširiti svoja obzorja, želel sem spoznati, kako živijo mladi... Predvsem pa sem želel videti, kako se obnašajo gimnazijci.

Preden sem prišel tja, sem mislil, da vsi pijejo duš in kokakolo, fazanke pa martini. Jao, šege! Težki oblaki dima se mi zarinejo v oči. No, res se bližamo Evropi. Kmalu bodo zdravniki zaradi zarodkom v maternico napeljevali cevke, po katerih bodo lahko damfali. A pustimo to, vrnimo se k stvari!

Tisto o dušu in kokakoli je zvečine velika utvara. V glavnem se pije pir, mogoče še kakšen štok. Dobro, če si človek iz tretjega ali četrtega letnika naroči pir in ga zeksa. Dobro, če si fazanka naroči martini in ga komaj spravi do medenice. Ampak pretiravati ni treba. Tukaj, dragi gimnazijci, vas moram pohvaliti! Nisem videl nobenega dobro našganega. (Res pa je, da sem odšel precej zgodaj...)

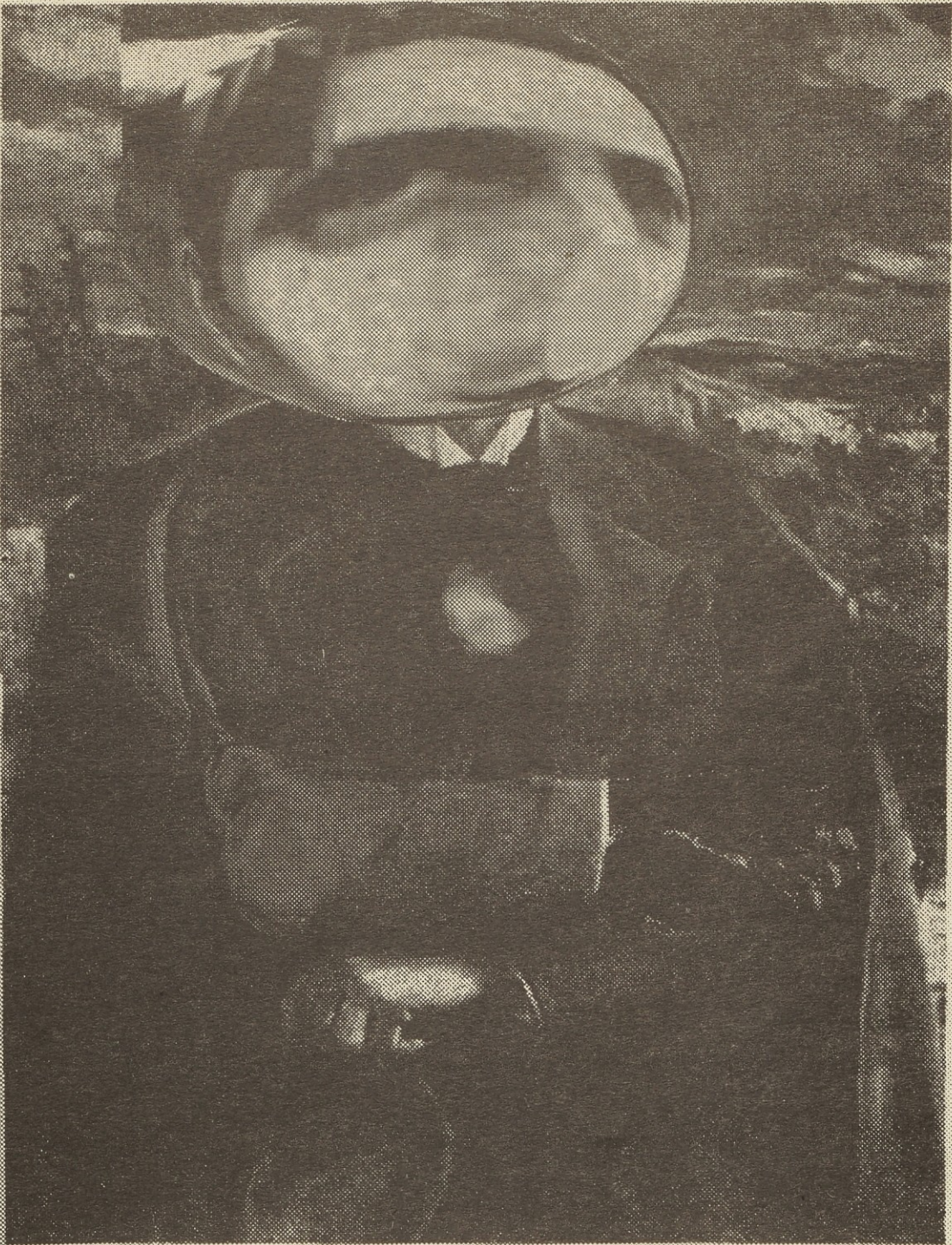
Prekleti idiot, pravite, kaj nam serje s tem pirom in čiki! Naj nam pove raje kaj o raperjih! No prav, pa naj bo po vaše! Opisal vam bom pogovor, ki sem ga imel z neko kičko! (Stranje, tiskarski škrtati!)

Torej. Sedel sem pri mizi, gledal v zrak in razmišljal o črvivih mizah v šekspirovih cajtih. Pa se usede zraven neka punca. Gledam jo in gledam in nekam znana se mi zdi. Ja seveda, saj to je vendar naša Saška, ki rada poslušaa Doorse. Pa se zapleteva v pogovor!

P.J.: "Kak si kaj, Saška?" S.: "Ja super, ne? Kak pa ti?" P.J.: "Fajn, kupo sem neke nove CD-je!" S.: "Res? Kere?" P.J.: "James Brown, Pink Floyd, Bob Marley... Ja, pa L.A. Woman!" S.: "Ja? (premor) Kmeceeeeeeet! Kaki kmeceeeeeeet! Kak zapravljáš denar za bedarije!" P.J. (globoko užaljen): "Bedarije? Si normalna? To so Doorsi, Saška, tvoj Jim!" S.: "Ma kaki Doorsi, butec! Nikdar jih nisem marala. Že od nekdaj poslušam samo Public Enemy in Ice-T-ja." P.J.: "Kako, prosim? Si bila predolgo na soncu? Ali si pa srečala Lucija?" S.: "Luci je moj prijatelj, zato ga ne mešaj v ta pogovor. On je čisto kul, ti si pa tu mač!" P.J.: "Ampak, Luci se je vendar spremenil čez noč. Gre puba v Nemčijo, pride domov, in je raper! Prej pa Guns'n Roses!" S.: "Če takoj ne zapreš gobca, ti ga bom sama! Mogoče boš malo jokala, a bo že prepozno! Človek ma svoj okus in ta te nič ne briga, jasno?" P.J.: "Ja, ja, oprostí. Povej mi še nekaj. A res poslušáš rap?" S.: "Seveda! Tisto z Doorsi je le krinka, da me folk ne baše! Na živce mi grejo razni rockerji, ki nas, raperje, blatijo in sramotijo. Ampak pomni: raper bo nekoč odvrgeta ta jarem in se maščeval belim gospodarjem! Pis, men!"

Tukaj se je pogovor končal. Saška mi je z znano gesto z roko jasno nakazala, da je pogovora konec, zato sem se hitro pobral. Bil sem šokiran. Kako je lahko nekdo podnevi rocker, ponoči pa popoln raper? Si obleče drugo kožo, preden gre ven? Morda bere Kafka? Upam, da niso vsi raperji takšni. Ali pa se tisti, ki ga podnevi nosijo basseballske čepice in jakne, ponoči preobrazijo v mrčes, pardon, v rockerje? Kdo bi vedel! Od danes naprej nosim samo še puloverje in kavbojke, in srednje dolge lase. Nočem biti dvojna osebnost!

Tale pogovor s Saško, ali bolje, z MC Sašo, me je res popolnoma zbegal. Kako naj v bodoče gledam na raperje: kot na raperje ali kot na rockerje? Naj jim verjamem ali naj jih jemljem z rezervo? Rad bi srečal pravega, res pravega raperja, da bi mi nakazal pot do zveličanja. Ali sploh obstaja?

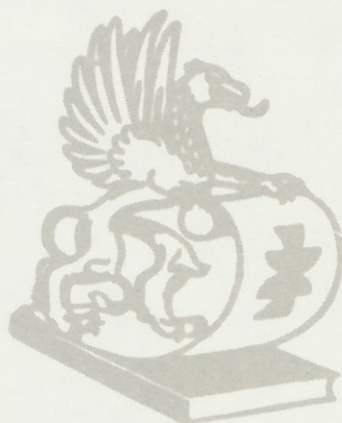

NOVO!!!

Nagradna igra DITER!

LEPE NAGRADE!

Vse informacije dobite na tel. (062) 766 - 145.
Zahtevajte R.B. - ja!

***TISKARSTVO
VILI POLAJŽER***

62250 PTUJ, PREŠERNOVA 18
TEL. 062/771-572

TANDEM
d.o.o.

LEVSTIKOVA POT 3
salon: Prešernova 35/a
Tel.: 775-293

